Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 213 (463) ◆ П'ятниця, 6 листопада 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

ПІДПИСАНО ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ І СПІВРОБІТНИЦТВО

Завершився офіційний візит Президента України Леоніда Кравчука в Монголію. На запрошення , Президента Монголії Пунсалмагійна Очірбата він перебував тут з 3 по 5 листопада.

Президент Монголії Пунсалмагійн Очірбат і Президент України Леонід Кравчук підписали Договір про дружні відносини і співробітництво між двома державами. Він передбачає рівноправну і взаємовигідну взаємодію на принципах поважання суверенітету, невтручання у внутрішні справи одне одного. Сторони зобов'язуються надати одна одній режим найбільшого сприяння в усіх сферах торговельно-економічних відносин, передбачається створення спільної міжурядової комісії по двосторонньому співробітництву.

Відбулося також підписання ряду міжурядових угод. Зокрема, про двостороннє співробітництво в галузі науки і техніки, про заохочення і взаємний захист інвестицій, про співробітництво в галузі культури і освіти. Підписано протоколи про створення міжурядової монголо-української комісії по торговельно-економічному співробітництву і про консультації між зовнішньополітичними відомствами двох країн.

Керівники двох країн дали високу оцінку домовленостям, досягнутим у ході візиту. Пунсалмагійн Очірбат і Леонід Кравчук підкреслили, що підписані в ході візиту документи закладають міцну договірно-правову базу монголо-українських відносин, виводячи їх на якісно новий рівень.

Президент України висловив щиру вдячність за теплу зустріч і запросив Президента Монголії відвідати Україну з офіційним візитом у будь-який зручний для нього час. Запрошення було з вдячністю прийнято.

(УКРІНФОРМ — ІТАР — ТАКС).

ДО ПРОБЛЕМ КОНВЕРСІЇ

Закон «Про Збройні Сили України» не передбачає залучення військовослужбовців на спорудження промислових об'єктів. Проте, за умов конверсії, коли на мирний лад перебудовується оборонна промисловість, чи буде правильним не скористатись фахівцями-військовослужбовцями, тим більше військовими будівельниками, які сьогодні використовуються на багатьох надзвичайно важливих для нашої держави виробництвах?

Про це та інші питання, пов'язані з конверсією, і йшла мова на робочій нараді керівників ряду міністерств та підприємств колишнього військово-промислового комплексу, яку провів перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець. В нараді взяли участь голова Комісії Верховної Ради України з

(Закінчення на 2-й стор.).

ГВАРДІЯ В ДЕРЖАВНИХ СТРУКТУРАХ

Роль і місце Національної гвардії в державних структурах України — тема проведеної 4 листопада в Києві прес-конференції, яку для українських та іноземних журналістів провели прес-центр Верховної Ради України і прес-служба НГУ. Заступник Голови Верховної Ради України Володимир Гриньов, заступник голови парламентської Комісії з питань оборони і державної безпеки Павло Мисник, командуючий Національною гвардією генерал-майор гвардії Володимир Кухарець, які виступили на прес-конференції, розповіли про підсумки річної діяльності НГУ, проблеми, що стоять перед нею.

Повідомлялось, зокрема, що тепер чисельність гвардії становить понад 17 тисяч чоловік. Комплектується вона відповідно до Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу», в перспективі — набір за контрактом. Було заявлено також, що частини і підрозділи гвардії повинні дислокуватись у кожному обласному центрі й подавати сприяння органам внутрішніх справ у підтриманні правопорядку. Висловлювалась думка й про те, що НГУ доцільно передати з підпорядкування Верховної Ради у відання Президента як гаранта захисту конституційного ладу України.

Пам'ять

Київ, 1943 рік. На другий день після визволення від німецько-фашистських загарбників.
Фото Аркадія ШЕЙХЕНА.

Вітальна телеграма

Вельмишановний пане Клінтоне!

Перебуваючи з офіційним візитом у Монголії, отримав повідомлення про обрання Вас Президентом Сполучених Штатів Америки.

Прийміть від українського народу і мене особисто щирі поздоровлення з Вашою перемогою на виборах і побажання великих успіхів у виконанні ввіреної Вам місії Президента Сполучених Штатів.

Сподіваюсь, що відносини між Україною і США, що встановилися на принципах довіри, рівноправності, взаєморозуміння і партнерства, знайдуть подальший розвиток на благо наших народів, в ім'я миру, демократії і прогресу.

Прошу, шановний пане Клінтоне, прийняти запевнення у моїй високій до Вас повазі.

З найкращими побажаннями

Леонід КРАВЧУК
Президент України

Читайте в номері

Завтра минає 75 років від початку соціалістичної революції в Росії

СУВОРИЙ ВЧИТЕЛЬ — ІСТОРІЯ

Історія давала шанс. Позаду було XIX століття з його напругою класових битв. Століття, протягом якого хижак-капіталіст ще не збагнув, що тягти все до себе й на себе — означає рити собі яму. Що робітник теж має жити по-людськи, що, врешті-решт, капіталіст, віддаючи державі високі податки, тим самим забезпечує можливість готувати грамотні й здорові кадри, забезпечує соціальний мир. Або ж треба забезпечувати робітникові таку зарплату, щоб він на свої гроші без проблем купував медичні й освітні послуги.

Нинішній капіталіст з цивілізованих країн це збагнув. І значною мірою він «зобов'язаний» цим соціалістичній революції 1917 року в Росії. Бо вона, та ще й відгукнувшись у світі, показала, що може зробити з цивілізацією народ, доведений до відчаю, під чиїми гаслами він може опинитись.

(Закінчення на 2-й стор.).

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Завтра ви не одержите чергового номера нашої газети, оскільки її нікому буде доставляти — як повідомили зв'язківці, вони святкують ювілей жовтневої революції.

КЛІНТОН: «ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА ЗАЛИШИТЬСЯ БЕЗ ЗМІН»

Ніяких змін у зовнішній політиці США не відбудеться. Про це повідомили, виступаючи в Білому домі, Джордж Буш і новобраний американський Президент Клінтон. Останній наголосив, що в США одночасно двох президентів бути не може, тому до 20 січня — офіційної дати інаугурації нового Президента, зовнішня політика залишатиметься в руках Буша. Новообраний американський Президент заявив, що першочерговими завданнями адміністрації в зовнішньополітичній галузі залишатимуться переговори про подальше скорочення ядерних озброєнь, сприяння демократіям у країнах Східної Європи, мирне врегулювання ситуації в колишній Югославії та на Близькому Сході, допомога голодаючому населенню Африки,

Офіційна хроніка

ДО ПРОБЛЕМ КОНВЕРСІЇ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

питань оборони і державної безпеки В. Леміш та його заступник П. Мисник, голова підкомісії з питань ВПК і конверсії В. Крючков, народні депутати України М. Баландюк, І. Деркач.

Виступаючі наводили конкретні приклади того, якої шкоди може завдати поспішний і формальний підхід до реалізації вимог закону. Так, на виробничому об'єднанні «Придніпровський хімічний завод» (м. Дніпродзержинськ, генеральний директор Ю. Коровін) і Східному гірничо-збагачувальному комбінаті (м. Жовті Води, генеральний директор М. Ганза) через поспішне відкликання військових будівельників зупинилися будівництво і реконструкція підприємств по виробництву сорбентів для очищення крові й виведення радіонуклідів з організму, магнітів для побутової техніки, люмінофору для виготовлення кольорових телевізорів, а також урану, цирконію, гафнію, виробництва по утилізації золота й срібла з металобрухту тощо.

Учасники наради відзначили, що слід своєчасно внести корективи до цього процесу, бо Україна може зазнати значних економічних і моральних збитків на випадок консервації згаданих та інших подібних виробництв.

Напрацьовано рекомендації щодо розв'язання зазначених проблем.

РАДЯТЬСЯ ПАРЛАМЕНТАРІ

4 листопада перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець прийняв парламентську делегацію Федеративної Республіки Німеччини, очолювану спікером фракції ХДС/ХСС з питань роззброєння Петером Вюрцбахом.

— Я радий усвідомлювати, що широкомасштабний характер наших взаємовідносин свідчить про обопільне прагнення України і Німеччини до ефективного співробітництва у різних сферах життя і діяльності, — сказав Василь Дурдинець. — І той факт, що в Україну прибула делегація з питань роззброєння та контролю за озброєнням бундестагу ФРН, і ваш візит до Верховної Ради України дає підставу вірити у дальше розширення співробітництва парламентів обох наших країн. В тому числі і в такій важливій справі, як зменшення небезпеки виникнення конфліктів, відстоювання принципів миру і добросусідства.

Порушувались питання ратифікації Договору про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СНО) та приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Перший заступник Голови Верховної Ради України розповів гостям про діяльність Верховної Ради по створенню правових підвалин для розбудови позаблокової, мирної держави України, яка має намір набути без'ядерного статусу. Розбудовуючи правову, демократичну, миролюбну і цивілізовану державу, ми готові, — наголосив він, — до конструктивного діалогу з питань роззброєння з усіма заінтересованими країнами світу. Тим більше, готові до плідного співробітництва у цій справі як з нашими сусідами, так і, зокрема, із Федеративною Республікою Німеччиною, оскільки разом ми можемо чимало зробити для утвердження миру і гарантії безпеки в Європейському домі.

Василь Дурдинець відповів на численні запитання парламентарів ФРН.

Гості висловили задоволення і вдячність за відвертість, чіткі відповіді і глибоке роз'яснення питань, що цікавлять європейську і світову громадськість, готовність до продовження діалогу і тісного співробітництва, яке нестиме мир і спокій нашим народам і сьогодні, і завтра.

Під час бесіди був присутній Тимчасовий повірений у справах ФРН в Україні Міхаель Варбс, інші офіційні особи з обох сторін.

Того ж дня гості відбули на батьківщину.

Прес-центр Верховної Ради України.

СУВОРИЙ ВЧИТЕЛЬ — ІСТОРІЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

А історія давала шанс. Вона давала шанс російським соціал-демократам, частина яких невдовзі назвала себе більшовиками, а потім ще й комуністами, а згодом ще й ленінцями (окремі високопоставлені удостоювались титулу вірний ленінець), так-от, вона таки давала їм шанс сказати нове слово в людській цивілізації. Бо капіталізм і зараз, а особливо в ті часи, аж ніяк не міг претендувати на звання чогось найдосконалішого в історії людства. Навіть такий чоловік, як Черчіль, вважав капіталізм вельми недовершеною системою організації суспільства, але підкреслював, що кращої людство ще не придумало.

Отже, більшовики мали таки шанс. Але довели тільки одне: насильство, розпалювання класової ворожнечі, тотальне винищення інакомислячих — не приносить щастя й тим, хто піднімає меч, не приносить щастя народові, в ім'я якого це начебто діється. Мільйони й мільйони жертв — дворян, капіталістів, членів буржуазних партій, а потім і членів партій соціалістичної орієнтації, а за ними селян і, нарешті, членів власної партії — хто їх порахує... Кров, кров і кров. І почалося це не з Сталіна, як дехто намагається витлумачити. А таки ж з Леніна. Навіть «Правда» недавно, 29 жовтня, в замітці «Три точки опоры правительства», визнала: «Было ведь в истории России правительство, которое потеряло почти всякую социальную опору и опиралось примерно на те же «точки», что и нынешнее — на администрацию, армию и силовые структуры. Это правительство большевиков в 1921 году в период Кронштадтского мятежа». Більшого «Правда» визнати не може, але й це визнання — вельми красномовне. Ленін після Кронштадта збагнув — тупик. І тут — останній сплеск його таланту: неп. Тобто, волання про допомогу до селянина й міського буржуа, яких ще недавно грабували продзагони, яких ще недавно пачками ставили до стінки. Вони зітхнули, повірили, що це «всерйоз і надовго». А їх обдурили. Нова система вже оголосила конкурс на роль Сталіна, який виграв Йосип Джугашвілі. І репресивна машина, запущена при Леніні, запрацювала з новою силою. Народ чекали такі жахи, яких він ще не бачив...

Зараз можна почути: тільки тоталітарна держава могла вистояти перед колосальною навалою іншої тоталітарної держави і стати провідною з переможниць у другій світовій війні. Це — правда. Хоча б тому, що тодішні демократії аж хрустіли під гітлерівським чоботом. Правда, але не вся. Бо саме революційна Росія зіграла, починаючи з 1920 року, колосальну роль у відродженні німецького мілітаризму. Саме на полігонах СРСР випробовувались нова німецька військова техніка, нова тактика військових дій, бо робити це в самій Німеччині їй не дозволяли держави-переможниці у першій світовій війні. Німеччина була в цьому плані ізольована, а СРСР, тобто в 1920-му ще Російська Федерація, теж була у всьому ізольована, що й штовхнуло у взаємні обійми. Більшовики в цьому плані цнотливістю не відзначалися.

Німці — видатні вояки, а ще більші — працелюби. Забравши у першій і другій світових війнах десятки мільйонів своїх і чужих життів, вони, нарешті, збагнули одну річ: треба включати на повну потужність іншу якість своєї нації — працелюбство. Збагнули — і процвітають. І «експансія» їхня тепер мирна — товарами, фінансами, банками і т. д. Ефект — колосальний.

А ми, які висновки зробимо? Ми, насильно втягнуті більшовицькою Росією в лоно будівників «світлого майбутнього», бо ж таки не якимось іншим, а таки шляхом воєнної інтервенції прийшов більшовизм в Україну.

Висновків може бути принаймні два.

Перший — Україна завжди має залишатися самостійною державою, незалежною від будь-яких перемін де б то не було, зокрема й у північного сусіда, яким би близьким нам не був народ Росії, найближчий наш родич на цій землі.

Другий — будь-який прояв більшовизму, пропаганда ненависті класової (диктатура пролетаріату) чи національної (Україна для українців) повинні оцінюватись однозначно. І те й інше — надто небезпечні речі. Бо що таке більшовизм, непримиренність до інакомислення — наш народ знає н своєму гіркому досвіді. А пропаганда виключних прав будь-якої нації — то тільки на перший погляд заняття для невпливових придурків. Згадаймо, Гітлера на початку його кар'єри теж таким вважали... Отож, хоч і кажуть, що історія навчає лише тому, що вона нічому не навчає, а все ж давайте спробуємо в неї повчитися.

В читацькій пошті нашій немало і таких запитань: як сьогодні ставитися до учасників громадянської війни, до їхніх могил? Відповідь одна: по-людськи. Вони воювали за ідею, яку вважали справедливою. І те, що сьогодні видно з височини 90-х років, звичайній л дині не дано було бачити початку століття.

А як ставитись до ветеранів другої світової — про це й мови немає. Вони відстояли рідну землю, подолали фаш стську навалу, їм допомагали, з ними разом одну справу робили армії всіх країн антигітлерівської коаліції. Не забуваймо про це! І поважаймо почуття ветеранів, навіть якщо вони звучать інколи дисонансом у дні сьогоднішньому. Людині похилого віку значно важче переосмислити що б то не було, ніж людині молодій. Ветерани другої світової зробили для рідної землі все, що могли. І без того, що вони зробили, був би неможливим день сьогоднішній, в тому числі й сьогоднішній прорив до демократії, прорив болісний, нерівний, супроводжуваний кризою, але все ж прорив. А кризи, якими б важкими вони н були, все одно минають.

Сергій ПРАВДЕНКО.

Особистості

Альгірдас БРАЗАУСКАС:

«Від самої згадки про жовтневу революцію мене починає тіпати»

Впевнена перемога Литовської демократичної партії праці (ЛДПП) в першому турі виборів до сейму додала популярності її голові, відомому громадсько-політичному діячеві Литви Альгірдасу Бразаускасу. Услід за Борисом Єльциним, якого після номенклатурної анафеми комуністичні бонзи поспішили оголосити «політичним трупом», колишній перший секретар Компартії Литви також виходить на політичну авансцену. Виходить впевнено, без метушні, зайвого крику і кон'юнктурних обіцянок.

Днями А. Бразаускас дав «Голосу України» інтерв'ю.

— Пане Бразаускас, перемогу вашої партії на виборах у першому турі до сейму Литовської Республіки дехто вважає реваншем комуністів і початком нової доби — доби неокомунізму. Як ви самі розцінюєте перемогу ЛДПП на виборах до сейму?

— Коли нам кажуть, що ми спадкоємці Комуністичної партії, нас це ображає. Ми порвали з КПРС ще в 1989 році і прийняли програму, яка нічого спільного з комуністами й марксизмом-ленінізмом не має. За три роки, що минули з тієї пори, ми значно поглибили демократичність наших спрямувань. Ми категорично відкидаємо догмати, а тим паче злочинну практику комунізму. Наша партія сповідує ідеї європейської соціал-демократії. Разом з тим ми не робимо вигляду, що в минулому ніхто з нас не належав до Комуністичної партії.

Так, багато хто з членів ЛДПП — колишні комуністи. Але таких людей дуже багато в будь-яких партіях і рухах, бо жили ми всі не на Місяці, а за тієї системи. В керівництві нинішньої Верховної Ради Литви, нинішнього «Саюдісу» теж багато колишніх комуністів. Хоч у лавах нашої партії є й політв'язні, і представники інтелігенції, які завжди були в опозиції до колишньої влади. Основне ядро першого «Саюдіса» зразка 1987 року, яке фактично вибороло незалежність Литви, сьогодні також у ЛДПП. І взагалі, коли людині дорікають, що вона колись була комуністом, то мені здається, що це роблять якісь американці, які ніколи не жили в часи СРСР і прав-

(Закінчення на 3-й стор.).

Альгірдас БРАЗАУСКАС:

«Від самої згадки про жовтневу революцію мене починає тіпати»

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

ління КПРС. Бо 97 із 100 членів Компартії — це були нормальні, розумні люди, які ніколи не вірили марксовій утопії, а просто жили за законами того часу. І коли час почав змінюватися, ніхто інший, як так звані комуністи проголосили суверенітет Литви. Саме комуністи ще на початку 1989 року сказали: «Литва без незалежності — Литва без майбутнього». І саме комуністи Литви, які, як я сьогодні розумію, насправді були соціал-демократами (лише процентів два було й залишається фанатиками-утопістами), почали виступати за визнання реалій, за перемогу розуму, толерантності, демократії. Та й першим секретарем ЦК Компартії Литви я став лише завдячуючи допомозі «Саюдіса». Так що той, хто вбачає в перемозі нашої партії повернення до комунізму, глибоко помиляється. Наша партія саме тому й перемогла, що давно і безповоротно відмовилася від комуністичних ідеалів, якщо те, що сповідувалося марксистами-ленінцями, можна назвати цим словом. Окрім того, наша партія — це партія інтелектуалів. Серед тих, хто пройшов після першого туру до сейму — доктори й кандидати наук, письменники, історики, філософи, політологи.

— Чи не вважаєте ви, що люди проголосували за вашу партію, а не за націонал-радикалів, тому що вони стомилися від тривалого протистояння й борні і хочуть спокою та нормального забезпеченого життя?

— Саме так. Це ви дуже точно сформулювали. Люди хочуть нормального життя. Якщо раніше народ був готовий заради незалежності піти на будь-які злигодні, то сьогодні він стомлений закликами, гаслами, істерикою вуличних ораторів і хоче, нарешті, спокою й достатку. Тепер, коли імперія й комунізм переможені, литовці так само, мабуть, як і українці, хочуть жити, як живуть люди в Австрії, Швеції чи Фінляндії. Програму нашої партії підтримали виборці ще й тому, що вони побачили в ній реальний, виважений, людяний шлях від хаосу, тривоги і злиднів до порядку, злагоди й благополуччя. Насамперед, ми показали людям, як можна реально вийти з економічної кризи, реформуючи народне господарство не заради самої реформи, а оновлюючи економіку заради конкретних інтересів людей. Ми сказали також, що економіку не можна підганяти під якісь політичні установки. Економіка не визнає політизації, вона розвивається за своїми законами і якщо ними нехтувати, то буде біда. Окрім того, ми рішуче відкидаємо національні утиски. Всі люди, незалежно від національності, мають рівні права.

— Чим ви пояснюєте, що в багатьох колишніх республіках колишнього Союзу народи, які так набідувалися за часів комуністичного режиму, на вільних демократичних виборах обрали главами своїх новостворених держав колишніх функціонерів КПРС?

— Тут нічого дивного немає. Люди голосують не за колишнього комуніста чи антикомуніста, а за нинішню особистість, живу людину. Зважують, як він себе поводить, як діє, як відповідає опонентові. От взяти, приміром, Леоніда Кравчука. Він колись був секретарем Компартії України, а нині Президент України. Чому він так впевнено переміг на виборах? А тому, що народ України не побачив йому альтернативи. Альтернативи його досвіду, знанням, виваженості, політичній мудрості. Адже робота в ЦК — це велика школа. А коли ще політичний діяч є патріотом, вміє аналізувати, враховувати реалії, робити правильні висновки, — успіх йому забезпечено. Сьогодні люди вже не вірять ні пронафталіненим гаслам комуністів, ні істеричним закликам націонал-радикалів. Вони йдуть за тими, хто зрозумів, що часи ідеології, політичної балаканини давно минули. Треба розбудовувати наші незалежні держави, якщо вже історія подарувала нам такий шанс, і дбати про заможне й щасливе життя своїх народів. І ніякої перемоги неокомунізму ні у вас в Україні, ні у нас в Литві немає. Це вигадки наших опонентів. І я, і Кравчук давно вже переступили через комуністичні догми. Ми — політики-реалісти, політики-прагматики.

— Литва переступила не лише через комуністичні догми, а й подолала бар'єр меншовартості, рішуче відмовившись вступати до СНД. Як ви вважаєте, чи життєздатне це об'єднання колишніх колоній імперії?

— Переконаний, що СНД — це штучне утворення, яке сковує незалежні держави, примушує їх знову зважати, насамперед, на думку «старшого брата». СНД довго не проіснує, це мертвонароджене дитя, в якому штучно підтримується життя. Об'єднуватися треба тоді, коли ми, як Європа, станемо сильними, високорозвиненими незалежними країнами. Ми на такому етапі розвитку, коли нам треба, передусім, зміцнитися як самостійним державам. Якщо цього не зрозуміють, а почнуть від СНД переходити до нового СРСР, то повернемося до того, від чого втекли: нас знову, як після жовтневої революції, залізною рукою поженуть у країну щастя.

— Де речі, як ви ставитеся до жовтневої революції?

— Від самої згадки про жовтневу революцію мене починає тіпати. Я недавно був на симпозіумі у Фінляндії, на якому політологи з усього світу класифікували події останніх років у колишньому Радянському Союзі також як революцію. Я замислився над самим поняттям революції і дійшов висновку, що революція — це завжди руйнація, це завжди біда, розруха, сльози, кров, смерть. А жовтнева революція в Росії — це взагалі апокаліпсис. Вона не заслуговує, з якого боку не дивись, на жодне добре слово, бо принесла народам тільки зло.

На жаль, сьогоднішні революції, хоч, слава Богу, і не криваві, також руйнують. Подивіться, скільки біди принесла нам антикомуністична революція. Ми багато втратили: підірвано економіку, розколото на «ворогів» і «своїх» суспільство, застій у галузі культури, науки. Хоч ясно, що без останньої революції ми б не здобули волі. Але якщо революція стане перманентною й вічно шукатимемо ворогів, загинемо. Наша партія виступає проти революцій. Ось давайте проаналізуємо, наприклад, що натворила новітня революція на селі. Розігнали колгоспи, а нового нічого не створили і до чого це призвело? Литва, яка колись годувала пів-Європи, ледь-ледь зводить кінці з кінцями. Оце наслідки революції. Ось де починається розруха! А треба було поступово, еволюційним шляхом реформувати сільське господарство. Тоді й результат був би іншим.

Нам треба якомога швидше оговтатися від останніх революційних потрясінь і починати не руйнувати, а будувати. Багато для нових держав колишнього Союзу значитимуть їхні відносини між собою. Треба не відгороджуватися один від одного, а співпрацювати, дружити, допомагати, торгувати.

— Якими вам бачаться в майбутньому відносини між Литвою та Україною?

— Взаємовигідними і дружніми. Насамперед, ми можемо й повинні налагодити економічні відносини. Тут є добрі перспективи в галузі використання Україною портів Балтійського моря, а Литвою — портів Чорного. Це було б дуже ефективно і зручно. Україна змогла б через балтійське «вікно» вийти на Захід, а Литва через чорноморське — на Південь і Схід. Інші галузі — це металургія, радіотехнічна і легка промисловість. Ми прагнемо до співпраці з Україною, бо переконані, що ваша держава вже в недалекому майбутньому стане однією з найрозвинутіших країн Європи. Треба, щоб в Україну з Литви і з України в Литву йшли товари для людей, а не ешелони з військами і танками.

— А як ви ставитеся до ухвали Росії зупинити виведення військ з країн Балтії?

— Ми після цієї ухвали пережили шок. Ми не можемо зрозуміти причин такої ухвали. В Литві жодний солдат, жодний офіцер, жодна сім'я військовика не почувають недоброзичливості чи утисків. Вільними громадянами вільної Литви почувають себе і люди російської національності. Скоріше за все, це рішення продиктоване протистоянням Єльцина парламентові Росії. Напередодні з'їзду народних депутатів Росії Борис Миколайович в такий спосіб вирішив продемонструвати свій патріотизм.

— Дякую вам за інтерв'ю.

— Прошу. Передайте через вашу газету народові України моє щире побажання процвітання і благополуччя.

Інтерв'ю провів Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ КОМІСІЇ З ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ

3 листопада 1992 року Центральна комісія з всеукраїнського референдуму, розглянувши документи, подані районними і міськими Радами народних депутатів, зареєструвала 13 ініціативних груп по збиранню підписів громадян під вимогою проведення всеукраїнського референдуму з питання: «Ви за дострокове припинення повноважень Верховної Ради України після дострокових виборів парламенту України у 1993 році?» Зареєстровано, зокрема, такі ініціативні групи, утворені на зборах громадян:

у місті Кривому Розі Дніпропетровської області, у складі 117 осіб, присвоєно порядковий номер — 105;

у місті Орджонікідзе Дніпропетровської області, у складі 50 осіб, порядковий номер — 106;

у місті Донецьку, у складі 148 осіб, порядковий номер — 107;

у місті Бровари Київської області, у складі 27 осіб, порядковий номер — 108;

у місті Києві, у складі 71 особи, порядковий номер — 109;

у місті Сімферополі, у складі 58 осіб, порядковий номер — 110;

у місті Кременчуку Полтавської області, у складі 22 осіб, порядковий номер — 111;

у місті Суми, у складі 108 осіб, порядковий номер — 112;

у Бучацькому районі Тернопільської області, у складі 60 осіб, порядковий номер — 113;

у Гусятинському районі Тернопільської області у складі 20 осіб, порядковий номер — 114;

у Гусятинському районі Тернопільської області, у складі 31 особи, порядковий номер — 115;

у місті Тернополі, у складі 20 осіб, порядковий номер — 116;

у Хотинському районі Чернівецької області, у складі 40 осіб, порядковий номер — 117.

Центральна комісія відмовила в реєстрації ініціативної групи всеукраїнського референдуму, утвореної на зборах громадян у місті Вінниці 8 жовтня 1992 року, через невідповідність поданих документів вимогам Закону «Про всеукраїнський та місцеві референдуми».

Голова Центральної комісії з всеукраїнського референдуму
В. БОЙКО.

3 листопада 1992 року.

На шпальтах преси Рад

ГУЛЯЙ, ВАСЮ, ЗА КОРДОН!

Це відомо всім: Волинська область — прикордонна. Але мало хто знає, як тут люблять подорожувати за кордон. Зокрема, в службові відрядження. Тобто за державний кошт. Лише за останні півтора року, повідомляє луцька міська газета «НАРОДНА ТРИБУНА», таких любителів перевалило за 27 тисяч. Метою поїздок чиновні особи здебільшого називають не вирішення якихось конкретних справ, а загальники на кшталт: проведення переговорів, обмін досвідом, ознайомлення з роботою певних установ, організацій тощо. Найбільше тяжіють до закордонних вояжів працівники торгівлі, численних малих підприємств, Гнідовського цукрозаводу, споживчої кооперації, професійних спілок. Так, пише газета, голова обласної Ради федерації профспілок Г. Головенець неодноразово виїздила за кордон «вивчати досвід», а в одну з останніх поїздок намагалася ввести до складу делегації і свою доньку — студентку. Продавець об'єднання «Промтовари» Л. Ковб з січня минулого року по березень нинішнього побувала за кордоном дев'ять разів. А в квітні знову була включена до складу профспілкової делегації «для вивчення досвіду».

Непоодинокі випадки, коли керівники волинських підприємств і організацій надають службові відрядження членам своїх сімей, близьким, знайомим. Нерідко доходить до курйозу. Так, зокрема, до складу оркестру музичного училища, який виїздив на гастролі до Польщі, була включена... завідуюча відділом продовольчого магазину № 24 Г. Вознюк. А директор Горохівського АТП 10764 Г. Шелест намагався відрядити до Польщі під виглядом «диспетчера АТП» дружину начальника відділу постачання П. Сулімовського, хоча вона до цього підприємства не має ніякого стосунку — працює вчителькою в школі.

Як засвідчують численні факти, нерідко справжня мета закордонних «службових відряджень» — комерція, «прихватизація», особисте збагачення. Особливо шляхом так званих бартерних угод.

Директор Володимир-Волинського консервного заводу В. Скромний саме за такою угодою з Хелмським торговельно-транспортним об'єднанням Польщі виміняв за 78 тонн аміачної селітри автомобіль ВАЗ-2107. Зарахував його на баланс заводу, згодом «викупив» за мізерну ціну, як записано в документах, «...для особистого та службового користування». Хоч той же В. Скромний має в особистому користуванні ще один легковий автомобіль, придбаний нещодавно. Керуючий Колківським ремонтним підприємством С. Матвійчук, уклавши контракт з угорським торговим домом «ГрейдКООП», виміняв тут за 18 тракторних двигунів автомобіль ГАЗ-2410, а потім «купив» його в свого ж підприємства за балансовою вартістю — 26630 карбованців. Усім цим ділкам утер носа голова колгоспу «Росія» Ратнівського району В. Сінчук. Він вивіз до Польщі 2600 лемішів і 100 рулонів руберойду, одержав за це автомобіль ВАЗ-2107 і «купив» його вже в своєму колгоспі за 15025 карбованців і 73 копійки. Розплатився до копійки, не придерешся!

А голові Любашівського районного об'єднання «Сільгоспхімія» П. Олесюку не пощастило. Віз він на ярмарок до Польщі різні запчастини до тракторів на загальну суму понад 100 тисяч карбованців. Забрав їх на складі об'єднання, а підлеглим наказав списати. Прихопив ще й понад 100 пляшок горілки. Та от біда: на КПП в Ягодині його з цим крамом затримали працівники управління внутрішніх справ.

«Думаю, що відповідальним державним органам уже пора поцікавитися,— пише в «Народній трибуні» член колегії обласного управління внутрішніх справ А. Семенюк,— яка ж віддача таких службових відряджень, скільки ще будуть на керівних посадах ті, що себе скомпрометували на закордонних вояжах і бартерах, і лише особиста вигода від яких незаперечна?».

А ми додамо сакраментальне:

— Куди дивляться прокурор і представник Президента в області?

Леонід КУЧМА: «Я РОЗУМІЮ, ЯКУ НОШ

На запитання оглядача «Голосу України» відповідає Прем'єр-міністр України

— На засіданнях Верховної Ради України досить легко, принаймні зовні, пройшли і ваша кандидатура, і запропонований вами склад Кабінету міністрів. Ви отримали фактично підтримку конституційної більшості. Чи можна вважати, що це початок справжнього співробітництва парламенту та уряду України? І, виходячи з цього, яку реальну допомогу ви хотіли б одержати найближчим часом від Верховної Ради?

— Ну, я інакше й не уявляю майбутньої роботи, як щонайтіснішого співробітництва між Верховною Радою та Кабінетом міністрів, хоча функції в нас різні. Ми повинні виходити з ситуації, що в нас склалася. А вона, як ви розумієте, не з легких. Нам же, як то кажуть, і ділити нічого. Треба просто разом будувати. Ми чудово розуміємо, що коли в нас нема багатьох законів, коли закони й акти, прийняті Верховною Радою, часто недосконалі, справді треба багато працювати разом. На державу.

— У виступі на засіданні Верховної Ради ви казали, що вам необхідна дійова допомога в створенні ефективних економічних законів. Чи могли б ви назвати найнеобхідніші з них? Ті, без яких просто неможливо далі працювати?

— Попередній склад Кабінету міністрів працював і за нині чинних законів. Я так працювати у принципі не хочу. Ми повинні виходити з надзвичайного стану справ в економіці. Звернімося, наприклад, до Закону про підприємство. Ми його прийняли для умов ринкового господарства. Тільки ринку як такого сьогодні в нас нема. У нас є базар, і всі це чудово розуміють: купив — продав і т. д. Друге. У нас більш як 90 процентів майна — цифри я не можу точно назвати — державна власність. І що ж виходить? Усі ми — я теж належу до промисловців — просили свободу і отримали її. Але сьогодні вона часто розходиться з інтересами держави. Тобто, економіка стала некерованою. Кожне підприємство, особливо якщо воно монополіст, диктує свою політику. Не в інтересах держави, а у власних. Так-от, тут треба поправити, припустимо, цей закон. Оскільки не повинні забувати, що крім людей, які працюють на підприємствах, у колгоспах, радгоспах, є ще вчителі, лікарі, котрі в тому ж місті живуть у багато разів гірше, ніж, скажімо, металурги, шахтарі, машинобудівники. Це несправедливо, бо все створювалося спільно.

Я не закликаю повертатися до старих принципів соціальної справедливості, розподілу. Але мають бути пріоритети. Передусім держави, котра зобов'язана дбати про своїх громадян, інакше це вже не держава. А потім уже розв'язувати інші питання. Бо, скажімо, не винен же той, хто працює, наприклад, прибиральницею в дитячому садку, а не на шахті чи металургійному комбінаті, де зарплата значно вища.

— На засіданні Верховної Ради ви сказали, що хоч часу було мало, але все-таки створили дієздатний кабінет. І назвали його коаліційним, або урядом народної довіри. Однак «Известия» вже встигла підколоти вас, стверджуючи, що нинішній склад і не коаліційний, і не народної довіри...

— Ну, шпильки були й будуть, від них ніхто не застрахований. Я ж тоді відразу обмовився, що мені більше підходить визначення «уряд реформ», а не народної довіри, бо ми занадто часто виступаємо від імені народу. А щодо складу Кабінету, то я просив Верховну Раду прийняти його не тому, що мені хотілося проголосувати за все й одразу, а просто розуміючи, що інакше ми уряд до кінця не сформуємо, бо за розстановки політичних сил у парламенті одні будуть валити тих, а ті — тих. Та значною мірою я намагався виходити з того, що мені як Прем'єрові необхідно було врахувати громадські настрої...

— Ваша промова на сесії кілька разів зривала оплески. Одного разу ними нагородили вашу заяву про те, що віднині ви берете на себе повну відповідальність за діяльність уряду. Але ж тепер ви стали дуже вразливим. Ледь що — і вам пригадають сказане.

— Я розумів, яку ношу беру на плечі, коли погоджувався очолити Кабінет. Розумів і те, що відповідальність має бути персональною і, в першу чергу, Прем'єра. Говорити, що за все відповідає Кабінет міністрів у цілому, несерйозно. Ну, а те, що сказано на сесії, сказано абсолютно свідомо, а не під впливом хвилинного збігу обставин. Свідомо, знову ж виходячи з того, що сьогодні треба починати працювати. Кабінету міністрів не було, бо багато тих, хто входив до його складу, давно перестали працювати. У мене склалося враження, що вони, розуміючи, що Кабінет довго не протримається, не вважали головним турбуватися про державу...

— Ви дали того пам'ятного дня таку жорстку характеристику станові нинішньої економіки, навели такі приклади корупції і нехлюйства, що від них волосся ставало дибки. Відкриваючи нам таку оголену правду, чи не відкрили ви і своїх намірів ввести надзвичайний стан в економіці? Адже далі, як кажуть, уже нікуди.

— У тому, що треба вводити надзвичайний стан в економіці, я глибоко переконаний. Тільки це треба називати інакше: надзвичайні заходи в економіці. Якщо їх не вжити, загроза п'ятої влади, про яку я казав раніше, велика й реальна. Було б зрозуміло, якби гроші, зароблені різними структурами, йшли на інвестицію виробництва, вкладались у відтворення. А коли їх нема в Україні, коли вони йдуть невідомо куди, це страшно. Якщо цей процес і надалі буде некерованим, не стане не тільки Кабінету та Верховної Ради, а й самої держави. Це повинні зрозуміти й політики будь-яких напрямів та мастей, і всі люди.

— Сьогодні в країні склалося, справді, загрозливе становище. Через гостру нестачу нафти на полях зупинилися трактори, комбайни, в містах нічим підвезти хліб у магазини. Багато підприємств припинили роботу через нестачу сировини і комплектуючих, котрі надходять в основному з Росії. Та що там казати, ви, як промисловець, знаєте це краще од мене.

—Росію тут ні в якому разі звинувачувати не можна. І те, що нас пошивають у дурні, вважаю дуже некоректним. Ми зробили емісію російського карбованця на суму 700 мільярдів. Ми викинули на свій ринок 700 мільярдів папірців, і вони, безумовно, потекли в Росію. Вона чудово це зрозуміла і економічно себе захистила. Лише за третій квартал ми перекачали в Росію 529 мільярдів карбованців, і вони залишилися ж у Центральному банку. Це захисна реакція Росії. Якби там зробили інакше, це боляче вдарило б по її економіці. Там сидять розумні люди в уряді, вони одразу все добре зрозуміли. Так що це ми змусили їх вжити відповідних дій.

Другий бік питання. Треба ж не тільки брати, а й віддавати. Між Україною й Росією підписані договори на урядовому й найвищому рівнях. Однак ми виконуємо їх значно гірше: цифри не буду наводити. Тому Росія вживає адекватних заходів. Якщо ми так до них ставимося, чому вони повинні ставитися до нас краще? Через те, що сьогодні в нас усе зупинилося? Ми говоримо, що в самих виникли труднощі з цукром, лісом, олією, але і в Росії не менше проблем з тими ж нафтою і газом, видобуток яких значно знизився.

Та все-таки ми добилися деяких зрушень. Сьогодні на Лисичанськ заслінка відкрита. Я щойно говорив по телефону — завтра обіцяють відкрити й на Кременчук. У Москві працює наша делегація, котра має підписати договір про взаємні постачання і квоти. Це все повинно йти, звісно, під технічний кредит. Я домовився з Гайдарем, він пішов назустріч у цій частині. Нам дають технічний кредит на 100 мільярдів карбованців під їхні закупівлі, а ми відкриваємо технічний кредит на таку ж суму для Росії. Якщо сьогодні цієї проблеми не розв'язати, станеться вибух. Шахти стоять без лісу, без бензину, величезна кількість цукрових буряків лежить на полях, таке ж становище із соняшником. Це ж наша валюта. Ось до чого довели наше господарство. Є ж держрезерв, який не лишається непорушним. А по бензину, мазуту він геть порожній.

— Леоніде Даниловичу, ви вже не вперше за такий короткий час говорите про п'яту силу, тобто про мафіозні структури. Їхню присутність уже відчувають усі. Обіцяючи повести з ними нещадну боротьбу, ви, мабуть, чудово розумієте, якій небезпеці піддаєте самого себе. Тим більше, що будь-яка мафія має розгалуження аж до верхніх ешелонів влади.

— Я в цьому не сумніваюсь.

— Отже, ви входите в смугу великої й небезпечної боротьби.

— Мені не хотілося б говорити, що це я вступаю в боротьбу. Вважаю, що ми всі вступаємо в боротьбу — і уряд, і Президент, і Верховна Рада. Ми. Час одинаків уже минув.

— Але чи є у вас нині в Кабінеті команда однодумців, яка сміливо, навіть відчайдушно, пішла б за вами?

— Сказати, що команда уже сформована, не можу. Я просто багатьох не знаю в ділі. І в боротьбі. Ми поки що в дорозі. Хочу ще раз сказати: коли побачу, що хтось «не тягне воза», від такого спекаюсь відразу ж, не здригнусь. Усе залежить від тих людей, котрі прийшли. Або котрі лишились.

Але перш ніж з людей питати, треба їм допомагати. Я знаю, в якому становищі перебувають нині правоохоронні органи. По-перше, вони ніде не відчували реальної підтримки — ми ж тільки збираємося робити правову державу. У нас міліціонера можна вдарити, образити, і він це має покірно терпіти. А в інших країнах, приміром, у Сполучених Штатах Америки? Що буде, коли громадянин тільки підніме руку на стража порядку? І так у всьому. Тому ми повинні допомогти правоохоронним органам, де і з комплектацією кадрів поганенько, і з матеріально-технічним оснащенням невесело.

— Ще раз хочу повернутися до питання про Росію, точніше — до наших зв'язків із північним сусідом. Ви гранично чітко, ясно і недвозначно заявили депутатам, що в умовах, які склалися, було б безумством рвати економічні відносини з Росією. І ця прямота й чесність ваших висловлювань імпонували більшості народних обранців. Але водночас і надто тісна прив'язка до однієї країни таїть у собі, зізнаєтесь, небезпеку. Чи не збирається ви, зміцнюючи відносини з Росією, поступово вести структурну перебудову української економіки на ширшу орієнтацію на свої можливості? Адже ваша ідея створення кількох промислових центрів технополісу в Україні вже веде до цього?

— Я не такий простакуватий, як мене намагалися зобразити депутати, звинувачуючи в тому, що орієнтуюся тільки на Росію. Отож перше. Тільки в машинобудівному й оборонному комплексі ми одержали з Росії більш як 1800 підприємств. Ну скажіть, чи зроблено хоча б елементарну інвентаризацію того, що кожне з них може? У нас всередині величезний потенціал для того, щоб багато завдань переорієнтувати на ці підприємства. Ми отримуємо готове, та не вміємо ним розпорядитися. Тому, справді, повинні бути цільові програми в інтересах держави. Я вважаю, що насамперед це має бути турбота про село. Йому слід дати першокласну техніку в обов'язковому порядку. І наступне питання. Пора вже всім зрозуміти, що нас ніхто не жде на Заході. Ніхто. Захід — це жорстока боротьба за ринок. З нашим товаром, з нашими технологіями там робити нічого, нас просто туди не пустять. В цьому я переконався на власному досвіді, коли ми пропонували першокласні ракетоносії. Нас туди не пустили. Бо вони дбають передусім про свій ринок, про завантаження своїх людей, щоб не розросталося безробіття. Адже там сьогодні теж спад виробництва, і треба думати, як врятувати багатьох людей.

Нам природніше й легше інтегрувати, крім Росії, в країни колишньої РЕВ. Ми от їздимо вчитися фермерству до США, Канади та інших країн. Там нам робити нічого. Може, нам краще повчитися в угорців — вони не такі зашорені, як ми. Вони теж думали: от вийшли з РЕВ — і Захід їх прийме з розкритими обіймами. А вийшло зовсім інакше. На Захід будемо орієнтуватися тільки тоді, коли в нас з'явиться конкурентоспроможна продукція. Я ж недарма наводжу приклад Китаю. Слід іти від меншого до більшого. Від створення таких зон, які створив Китай — у них пішли широкі інвестиції зарубіжних компаній, котрі знали, що одержать те, що їм треба, — до інших структурних орієнтацій.

— Останнім часом немало говорилось про пошуки партнерів по нафті, окрім Росії, в Саудівській Аравії, Кувейті, Ірані та інших країнах. Чи вважаєте ви перспективними такі напрями пошуків?

— Нам з цими країнами нічим розраховуватись. Доларів у нас немає, конкурентоспроможної продукції теж. Ми можемо розраховуватися знову ж таки лише сировиною. Друге. Я не даремно вийшов з пропозицією до Верховної Ради про те, що нам потрібен віце-прем'єр з паливно-енергетичного комплексу. Тобто, цей віце-прем'єр повинен займатись не тільки сьогоднішніми бідами, але головне він має розробити програму, як у цій ситуації бути Україні незалежною. Ми ж, напевно, всі переконані, що в Україні є нафта й газ.

— Газ-то є, а щодо нафти навряд чи.

— Так, скоріше всього є. Треба розробити стратегічну програму. Якщо її розрахунки покажуть, що нам вигідніше купувати нафту в Саудівській Аравії, тож будемо працювати з Саудівською Аравією. Я не хочу діяти так нерозважливо, як було раніше: з'їздили в Іран і відразу ж заявили, що буде в нас іранська нафта. До Ірану ж бо з'їздили, а нафти немає.

— Отже, все ж таки наша стратегічна направленість в цій галузі — Росія?

— Стратегічна — ні. Стратегічна буде тоді, коли ми розберемось, що у нас є, а чого немає. Адже в Західній Україні нафта була, ми ж викачали її
десят-шістдес
хнологій. На
шельфі Азо
морів, десь
необхідно за
іноземний ка
технології,
прийшли й п
стратегічном
но, мені як
ться інтегру

Сьогодні
тактику нео

на те, щоб
хоча б трі
вона, на жа
де погіршу
ми того чи
що за ситу
Нам необхі
житковий м
пенсії, заро
ше. Навіть
рахунки по
збільшити м
ну плату д
необхідно в
дів. Друге
повинні ви
гільни
ме рішен
рентабельн
мисловість
вугілля, на
вугільникам
ги, машино
Ми самі с
вихідь, різ
ни на вуг
знову підн
це рівнозна
цілої вуг
цьому роц
46 мільярд

Третє.
піднімати
вже бачим
шилось вж
не вірять
ще плюс
нів. Грош
має, його
330 мільяр
лише оди
у Верховн
емісії. Вер
Прем'єр-мі
ухвалити
ємо до ці
ні. Отже
вводити к
вий обіг з
ліками Со
но це тим
валюта. Ін
зможемо
ної економ

Я уже
били дурн
Купон тре
вати, але т
готувавши

надалі буде
стане не ті-
та Верховної
держави. Це
и й політики
мів та мастей,

в країні скла-
загрозливе
ез гостру не-
а полях зупи-
, комбайни,
підвезти хліб
агато підпри-
и роботу че-
ровини і ком-
трі надходять
Росії. Та що
, як промисло-
краще од ме-

т ні в якому
вати не можна.
пошивають у
дуже некорек-
или емісію ро-
ованця на су-
дів. Ми вики-
инок 700 міль-
, і вони, без-
и в Росію. Во-
зрозуміла і
захистила.
ій квартал ми
Росію 529 міль-
щів, і вони за-
Центральному
кисна реакція
там зробили
ляче вдарило б
ці. Там сидять

ність уже відчувають усі. Обіцяючи повести з ними нещадну боротьбу, ви, мабуть, чудово розумієте, якій небезпеці піддаєте самого себе. Тим більше, що будь-яка мафія має розгалуження аж до верхніх ешелонів влади.

— Я в цьому не сумніваюсь.

— Отже, ви входите в смугу великої й небезпечної боротьби.

— Мені не хотілося б говорити, що це я вступаю в боротьбу. Вважаю, що ми всі вступаємо в боротьбу — і уряд, і Президент, і Верховна Рада. Ми. Час одинаків уже минув.

— Але чи є у вас нині в Кабінеті команда однодумців, яка сміливо, навіть відчайдушно, пішла б за вами?

— Сказати, що команда уже сформована, не можу. Я просто багатьох не знаю в ділі. І в боротьбі. Ми поки що в дорозі. Хочу ще раз сказати: коли побачу, що хтось «не тягне воза», від такого спекаюсь відразу ж, не здригнусь. Усе залежить від тих людей, котрі прийшли. Або котрі лишились.

Але перш ніж з людей питати, треба їм допомагати. Я знаю, в якому становищі перебувають нині правоохоронні органи...

льові програми в інтересах держави. Я вважаю, що насамперед це має бути турбота про село. Йому слід дати першокласну техніку в обов'язковому порядку. І наступне питання. Пора вже всім зрозуміти, що нас ніхто не жде на Заході. Ніхто. Захід — це жорстока боротьба за ринок. З нашим товаром, з нашими технологіями там робити нічого, нас просто туди не пустять. В цьому я переконався на власному досвіді, коли ми пропонували першокласні ракетиносії. Нас туди не пустили. Бо вони дбають передусім про свій ринок, про завантаження своїх людей, щоб не розросталося безробіття. Адже там сьогодні теж спад виробництва, і треба думати, як врятувати багатьох людей.

Нам природніше й легше інтегрувати, крім Росії, в країни колишньої РЕВ. Ми от їздимо вчитися фермерству до США, Канади та інших країн. Там нам робити нічого. Може, нам краще повчитися в угорців — вони не такі зашорені, як ми. Вони теж думали: от вийшли з РЕВ — і Захід їх прийме з розкритими обіймами. А вийшло зовсім інакше. На Захід будемо орієнтуватися тільки тоді, коли в нас з'явиться конкурентоспроможна продукція. Я ж недарма наводжу приклад Китаю. Слід іти

викачали її на відсотків п'ятдесят-шістдесят за старих технологій. Напевно, вона є в шельфі Азовського, Чорного морів, десь по Дніпру. Нам необхідно зацікавити сьогодні іноземний капітал та іноземні технології, щоб вони сюди прийшли й попрацювали. А в стратегічному плані, звичайно, мені як Прем'єрові хочеться інтегруватися в Європу.

Сьогодні всю стратегію й тактику необхідно направити

кукурікати, треба було напрацювати цілий пакет документів. А ми спочатку прокукурікали, а потім схопилися за голову. Та якби ми на початку року ввели купон у безготівковий розрахунок, нам було б значно легше. І чим далі тягнутимемо, тим гірше. Ось така правда.

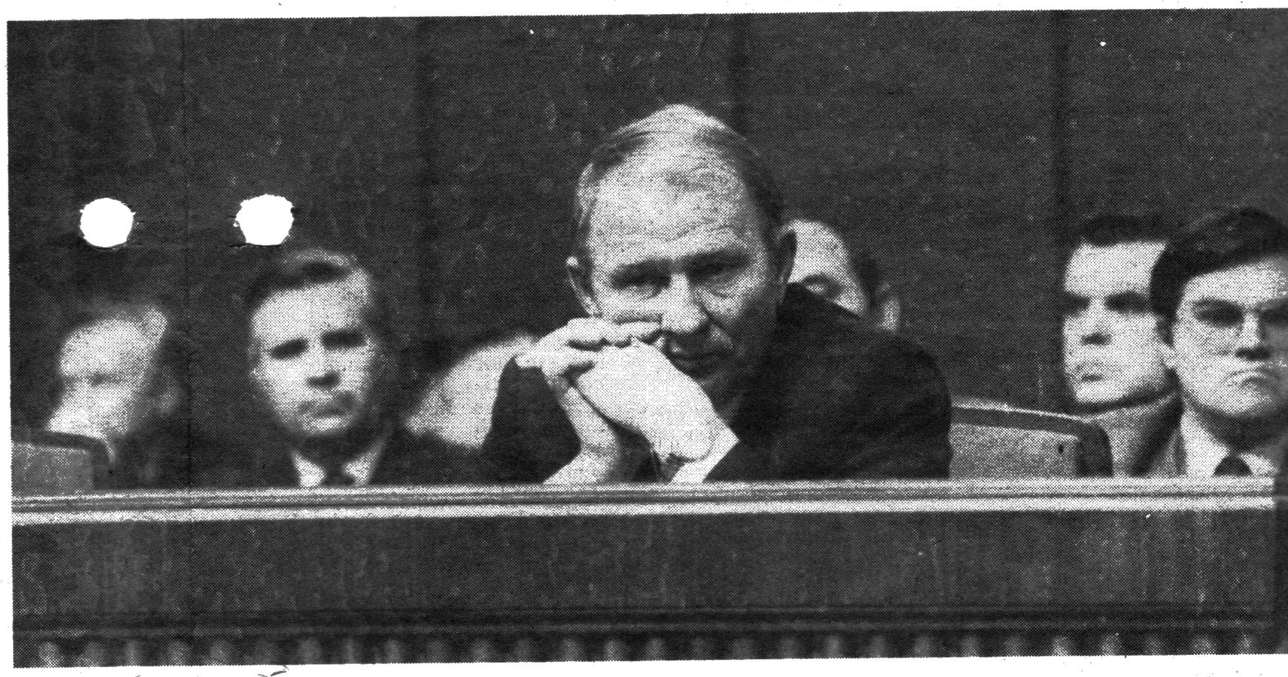
— Ви вже, Леоніде Даниловичу, якоюсь мірою зачепили проблему цінової політики. Попередній уряд ствер-

Хоч би тому, що закони в цій ситуації не на боці виконавчої влади. Ми сьогодні наприймали таких законів, що кожний почуває себе вільним козаком. Тільки обопільно з Верховною Радою ми зможемо сказати людям, що сьогодні у нас є можливість хоча б призупинити це стрімке сповзання в прірву, а далі уже виправляти становище.

— Та все ж ви вже встигли повідомити людям, що до

ось, на терит
сектора цього
ти. Нехай р
приємства на
і випускають
цію. Ось таки
обома руками

Я не розу
зації торгівлі
що постала
годні. Указ
але реалізац
льовий ефект
ва, випускаю

ЗУМІЮ, ЯКУ НОШУ БЕРУ НА ПЛЕЧ

в уряді, вони
обре зрозуміли.
и змусили їх
дних дій.

питання. Тре-
ки брати, а й
ж Україною й
ані договори на
найвищому рів-
и виконуємо їх
цифри не буду
му Росія вжи-
их заходів. Як-
о них ставимо-
повинні стави-
краще? Через те,
в нас усе зупи-
говоримо, що в
ли труднощі з
, олією, але і
енше проблем з
тою і газом, ви-
значно знизив-

ми добилися
ень. Сьогодні на
заслінка відкри-
говорив по теле-
тра обіцяють від-
Кременчук. У Мо-
наша делегація,
підписати договір
постачання і кво-
повинно йти, зві-
нічний кредит. Я
Гайдарем, він
тріч у цій части-
ть технічний кре-
мільярдів карбо-
Їхні закупівлі,
ваємо технічний
таку ж суму для
сьогодні цієї
розв'язати, ста-
. Шахти стоять
з бензину, вели-
сть цукрових бу-
на полях, таке
із соняшником.
валюта. Ось до
наше господарст-
держрезерв, який
ся непорушним.
ну, мазуту він
ній.

де Даниловичу,
вперше за такий
ас говорите про
тобто про мафіоз-
он. Їхню присут-

ронні органи. По-перше, вони ніде не відчували реальної підтримки — ми ж тільки збираємося робити правову державу. У нас міліціонера можна вдарити, образити, і він це має покірно терпіти. А в інших країнах, приміром, у Сполучених Штатах Америки? Що буде, коли громадянин тільки підніме руку на стража порядку? І так у всьому. Тому ми повинні допомогти правоохоронним органам, де і з комплектацією кадрів поганенько, і з матеріально-технічним оснащенням невесело.

— Ще раз хочу повернутися до питання про Росію, точніше — до наших зв'язків із північним сусідом. Ви гранично чітко, ясно і недвозначно заявили депутатам, що в умовах, які склалися, було б безумством рвати економічні відносини з Росією. І ця прямота й чесність ваших висловлювань імпонували більшості народних обранців. Але водночас і надто тісна прив'язка до однієї країни таїть у собі, зізнайтесь, небезпеку. Чи не збираєтеся ви, зміцнюючи відносини з Росією, поступово вести структурну перебудову української економіки на ширшу орієнтацію на свої можливості? Адже ваша ідея створення кількох промислових центрів технополісу в Україні вже веде до цього?

— Я не такий простакуватий, як мене намагалися зобразити депутати, звинувачуючи в тому, що орієнтуюся тільки на Росію. Отож перше. Тільки в машинобудівному й оборонному комплексі ми одержали з Росії більш як 1800 підприємств. Ну скажіть, чи зроблено хоча б елементарну інвентаризацію того, що кожне з них може? У нас всередині величезний потенціал для того, щоб багато завдань переорієнтувати на ці підприємства. Ми отримуємо готове, та не вміємо ним розпорядитися. Тому, справді, повинні бути цільові програми...

від меншого до більшого. Від створення таких зон, які створив Китай — у них пішли широкі інвестиції зарубіжних компаній, котрі знали, що одержать те, що їм треба, — до інших структурних орієнтацій.

— Останнім часом немало говорилось про пошуки партнерів по нафті, окрім Росії, в Саудівській Аравії, Кувейті, Ірані та інших країнах. Чи вважаєте ви перспективними такі напрями пошуків?

— Нам з цими країнами нічим розраховуватись. Доларів у нас немає, конкурентоспроможної продукції теж. Ми можемо розраховуватися знову ж таки лише сировиною. Друге. Я не даремно вийшов з пропозицією до Верховної Ради про те, що нам потрібен віце-прем'єр з паливно-енергетичного комплексу. Тобто, цей віце-прем'єр повинен займатись не тільки сьогоднішніми бідами, але головне він має розробити програму, як у цій ситуації бути Україні незалежною. Ми ж, напевно, всі переконані, що в Україні є нафта й газ.

— Газ-то є, а щодо нафти навряд чи.

— Так, скоріше всього є. Треба розробити стратегічну програму. Якщо її розрахунки покажуть, що нам вигідніше купувати нафту в Саудівській Аравії, тож будемо працювати з Саудівською Аравією. Я не хочу діяти так нерозважливо, як було раніше: з'їздили в Іран і відразу ж заявили, що буде в нас іранська нафта. До Ірану ж бо з'їздили, а нафти немає.

— Отже, все ж таки наша стратегічна направленість в цій галузі — Росія?

— Стратегічна — ні. Стратегічна буде тоді, коли ми розберемось, що у нас є, а чого немає. Адже в Західній Україні нафта була, ми ж

на те, щоб обстановка стала хоча б трішки ліпшою. Але вона, на жаль, деякий час буде погіршуватись — хочемо ми того чи ні. Ось дивіться, що за ситуація складається. Нам необхідно піднімати прожитковий мінімум людей — пенсії, заробітну плату та інше. Навіть найпростіші розрахунки показують, що коли збільшити мінімальну заробітну плату до 1500 купонів, необхідно віднайти 60 мільярдів. Друге, ми обов'язково повинні виділити дотацію вугільни[illegible] Вважаю [illegible] відоме рішення уряду [illegible]робити рентабельною вугільну промисловість підняттям цін на вугілля, нас згубило. Бо за вугільниками йдуть металурги, машинобудівники і т. д. Ми самі себе загнали в безвихідь, різко підвищивши ціни на вугілля. Якщо зараз знову підняти на нього ціни, це рівнозначно смерті. А для дотації вугільникам тільки в цьому році знадобиться ще 46 мільярдів купонів.

Третє. Було рішення не піднімати цін на хліб. Ми вже бачимо, як різко збільшилось вживання хліба. Люди не вірять нікому і запасаються про чорний день. Це ще плюс 17 мільярдів купонів. Грошей у бюджеті немає, його дефіцит становить 330 мільярдів. Залишається лише один шлях — просити у Верховної Ради додаткової емісії. Верховна Рада і я, як Прем'єр-міністр, не можемо ухвалити цього, бо перебуваємо до цих пір у рубльовій зоні. Отже, єдиний вихід — вводити купон у безготівковий обіг з колишніми республіками Союзу. Тобто практично це тимчасова національна валюта. Інакше ми взагалі не зможемо проводити самостійної економічної політики.

Я уже казав, що ми наробили дурниць у цій справі. Купон треба було впроваджувати, але тільки ретельно підготувавшись. Перш ніж про-

джував, що ми нині не можемо втручатися в стихію розгулу цін, бо вони сьогодні ніби то живуть своїм життям. Але в країнах, де давно заправляють ринкові відносини, ціни практично стабільні. Підвищення їх навіть на декілька процентів там справжнє «ЧП». Невже, дійсно, держава не може приборкати анархію цін? Адже люди стомилися від такого неподобства.

— То були лише балачки. Нічого практично не робилося в цьому напрямі. Гадаю, ми вийдемо з пропозицією і з цієї проблеми в програмі надзвичайних заходів. Ми створили антимонопольний комітет, він повинен розпочати роботу. Помилка була в тому, що ми відпустили заробітну плату. В усьому світі вона залежить від зростання обсягу виробництва. Адже що виходить: підприємства беруть кредит і за його рахунок підвищують заробітну плату. Ми зняли всі обмеження, навіть рівень рентабельності зняли. Ось і вийшло, що сьогодні металурги одержують у півтора раза більше вугільників. Ясна річ, шахтарі, і я їх розумію, тепер знову вимагають підвищення зарплати. Але ж це — не має краю. Тому, якщо терміново ми не вживемо відповідних заходів, просто загинемо. Звідси ж зростання всього і вся, біг наввипередки: ті придавили — ми віддали, інші придавили — ми віддали. Взагалі, ніякої політики в цій справі не було.

— Стихія.

— Повна стихія і популізм.

— Тож можна сподіватися, що новий Кабінет приборкає монополістів, змусить їх тримати ціни, хоч би в якихось рамках.

— Я не звик обіцяти й називати терміни: буде краще завтра чи через 30 днів. Самі розумієте, все це непросто.

середини наступного року повинно настати поліпшення.

— Я сказав, що навіть за цієї поганої ситуації, що склалась у нас і за тих засобів, які маємо сьогодні вжити, у нас є можливість вийти на рівень виробництва 1990 року. Від цих слів я не відмовляюсь, для цього я сюди й прийшов. Сваволю ми повинні зупинити.

— Сваволя, як ви вдало висловилися, нині набула такого масштабу, зробила крок у такі сфери, до неї включено такі сили, що вам тільки можна поспівчувати в боротьбі з нею.

— Так, знаю, що сьогодні все купується і все продається. Я просто можу сказати, що в своїй діяльності відчуваю величезну підтримку Президента, бо він глибоко все це розуміє. Така само підтримка з боку Голови Верховної Ради і парламенту. До мене підходили депутати різних течій та груп і теж говорили, що це діло все треба зупинити. Не можна безупинно котитися в прірву.

— Яку політику Кабінет міністрів вестиме щодо приватного підприємництва? Чи не буде через «холості оберти» багатьох таких підприємств обмежуватися їхня діяльність і, навпаки, зміцнюватися державний сектор?

— Це було б згубно для країни. Треба обов'язково підтримати дрібний і середній бізнес. Треба, щоб з'явився клас власників, якась конкуренція. Лише це нас врятує. Не те, що ми приватизуємо великі підприємства — від цього ми нічого не одержимо. А ось коли людина вкладе свій капітал, зовсім інша річ. Сьогодні що ми маємо? На базі державних підприємств багато хто створив малі підприємства і фактично платить тільки за електроенергію, нещадно експлуатуючи державні фонди. Так

ного спожи
за вільним
жуть, зате
рекуповує
ціни, які ї
як же це
продати не
блять, що х

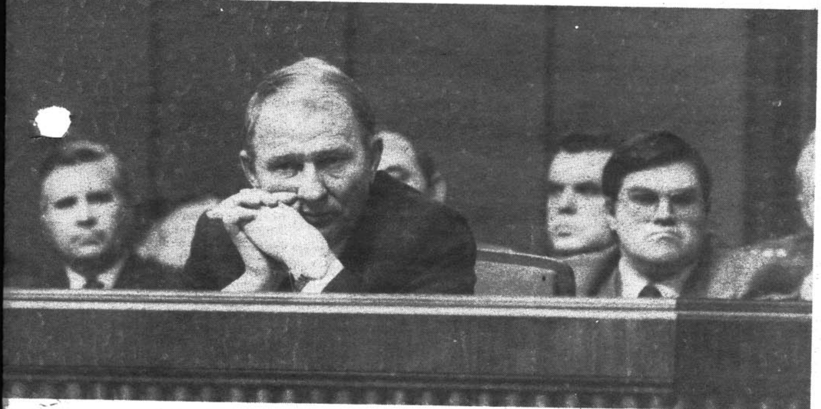
Знову-та
цію. Тут те
політика –
тизувати.
розпродати
приємства.
вегії, інши
відсотків п
вають у р
там живуть
дати не тр
приїхати д
доларів і к
Все треба
держави, р
живе 53 м
них 15 м
рів.

— Але
лі підприє
ді страшен
у наведен
з Кременч
реробним
що виробл
людей?

— Для
має можл
підписав
кування
влади пре
дента Каб
я йому за
справді ді
жаю, що
ніше реєс
ства як в
місцях їх
перереєстру
всі стату
є хто.

Усе, п
це резуль
навчої вл
номічного
вація до
ді багато
місця. Ні
заходами
чого мож
ними важ

ГОЛОС України

БЕРУ НА ПЛЕЧІ!»

відсотків п'ят
за старих те-
вно, вона є в
кого, Чорного
Дніпру. Нам
авити сьогодні
ал та іноземні
вони сюди
рацювали. А в
плані, звичай-
ем'єрові хоче-
ися в Європу.

о стратегію й
дно направити

становка стала
ліпшою. Але
деякий час бу-
сь — хочемо
Ось дивіться,
складається.
піднімати про-
мум людей —
у плату та ін-
йпростіші роз-
ють, що коли
альну заробіт-
500 купонів,
йти 60 мільяр-
обов'язково
ти дотацію ву-
жаю відо-
ряду- робити
вугільну про-
няттям цін на
губило. Бо за
дуть металур-
івники і т. д.
загнали в без-
ідвищивши ці-
. Якщо зараз
на нього ціни,
смерті. А для
икам тільки в
адобиться ще
упонів.

рішення не
на хліб. Ми
к різко збіль-
ня хліба. Люди
кому і запаса-
ний день. Це
ільярдів купо-
бюджеті не-
цит становить
Залишається
ях — просити
ади додаткової
а Рада і я, як
, не можемо
, бо перебува-
р у рубльовій
иний вихід —
у безготівко-
шніми респуб-
Тобто практич-
ва національна
ми взагалі не
дити самостій-
й політики.

, що ми наро-
у цій справі.
ло впроваджу-
и ретельно під-
ерш ніж про-

кукурікати, треба було напрацювати цілий пакет документів. А ми спочатку прокукурікали, а потім схопилися за голову. Та якби ми на початку року ввели купон у безготівковий розрахунок, нам було б значно легше. І чим далі тягнутимемо, тим гірше. Ось така правда.

— Ви вже, Леоніде Даниловичу, якоюсь мірою зачепили проблему цінової політики. Попередній уряд стверджував, що ми нині не можемо втручатися в стихію розгулу цін, бо вони сьогодні нібн то живуть своїм життям. Але в країнах, де давно заправляють ринкові відносини, ціни практично стабільні. Підвищення їх навіть на декілька процентів там справжнє «ЧП». Невже, дійсно, держава не може приборкати анархію цін? Адже люди стомилися від такого неподобства.

— То були лише балачки. Нічого практично не робилося в цьому напрямі. Гадаю, ми вийдемо з пропозицією і з цієї проблеми в програмі надзвичайних заходів. Ми створили антимонопольний комітет, він повинен розпочати роботу. Помилка була в тому, що ми відпустили заробітну плату. В усьому світі вона залежить від зростання обсягу виробництва. Адже що виходить: підприємства беруть кредит і за його рахунок підвищують заробітну плату. Ми зняли всі обмеження, навіть рівень рентабельності зняли. Ось і вийшло, що сьогодні металурги одержують у півтора раза більше вугільників. Ясна річ, шахтарі, і я їх розумію, тепер знову вимагають підвищення зарплати. Але ж це — не має краю. Тому, якщо терміново ми не вживемо відповідних заходів, просто загинемо. Звідси ж зростання всього і вся, біг наввипередки: ті придавили — ми віддали, інші придавили — ми віддали. Взагалі, ніякої політики в цій справі не було.

— Стихія.

— Повна стихія і популізм.

— Тож можна сподіватися, що новий Кабінет приборкає монополістів, змусить їх тримати ціни, хоч би в якихось рамках.

Я не звик обіцяти й називати терміни: буде краще завтра чи через 30 днів. Самі розумієте, все це непросто. Хоч би тому, що закони в цій ситуації не на боці виконавчої влади. Ми сьогодні наприймали таких законів, що кожний почуває себе вільним козаком. Тільки обопільно з Верховною Радою ми зможемо сказати людям, що сьогодні у нас є можливість хоча б призупинити це стрімке сповзання в прірву, а далі уже виправляти становище.

— Та все ж ви вже встигли повідомити людям, що до середини наступного року повинно настати поліпшення.

— Я сказав, що навіть за цієї поганої ситуації, що склалась у нас і за тих засобів, які маємо сьогодні вжити, у нас є можливість вийти на рівень виробництва 1990 року. Від цих слів я не відмовляюсь, для цього я сюди й прийшов. Сваволю ми повинні зупинити.

— Сваволя, як ви вдало висловилися, нині набула такого масштабу, зробила крок у такі сфери, до неї включено такі сили, що вам тільки можна поспівчувати в боротьбі з нею.

— Так, знаю, що сьогодні все купується і все продається. Я просто можу сказати, що в своїй діяльності відчуваю величезну підтримку Президента, бо він глибоко все це розуміє. Така само підтримка з боку Голови Верховної Ради і парламенту. До мене підходили депутати різних течій та груп і теж говорили, що це діло все треба зупинити. Не можна безупинно котитися в прірву.

— Яку політику Кабінет міністрів вестиме щодо приватного підприємництва? Чи не буде через «холості обертн» багатьох таких підприємств обмежуватися їхня діяльність і, навпаки, зміцнюватися державний сектор?

— Це було б згубно для країни. Треба обов'язково підтримати дрібний і середній бізнес. Треба, щоб з'явився клас власників, якась конкуренція. Лише це нас врятує. Не те, що ми приватизуємо великі підприємства — від цього ми нічого не одержимо. А ось коли людина вкладе свій капітал, зовсім інша річ. Сьогодні що ми маємо? На базі державних підприємств багато хто створив малі підприємства і фактично платить тільки за електроенергію, нещадно експлуатуючи державні фонди. Так ось, на території державного сектора цього не повинно бути. Нехай ростуть малі підприємства навколо державних і випускають власну продукцію. Ось такий бізнес я вітаю обома руками.

Я не розумію комерціалізації торгівлі в тому вигляді, що постала перед нами сьогодні. Указ був хороший, але реалізація його дає нульовий ефект. Бо підприємства, випускаючи товари народного споживання, продати їх за вільними цінами не можуть, зате сфера торгівлі перекуповує їх, встановлюючи ціни, які їм заманеться. Ну як же це так? Я, виробник, продати не можу, а поряд роблять, що хочуть.

Знову-таки про приватизацію. Тут теж має бути чітка політика — де й що приватизувати. Адже не можна розпродати всі державні підприємства. У Швеції, Норвегії, інших країнах понад 50 відсотків підприємств перебувають у руках держави. Як там живуть люди — розповідати не треба. А нині можна приїхати до нас з мільярдом доларів і купити пів-України. Все треба робити в інтересах держави, розуміючи, що в нас живе 53 мільйони людей, з них 15 мільйонів пенсіонерів.

— Але як ви відсієте малі підприємства, що справді страшенно спекулюють, як у наведеному вами прикладі з Кременчуцьким нафтопереробним заводом, від тих, що виробляють товари для людей?

— Для цього уряд уже має можливість. Президент підписав Указ про підпорядкування частини виконавчої влади представників Президента Кабінетові міністрів, і я йому за це вдячний, бо нам справді ділити нічого. Вважаю, що коли на місцях раніше реєстрували підприємства як виробників, отже, на місцях їх мають і негайно перереєструвати, переглянути всі статути, перевірити, хто є хто.

Усе, про що ми говоримо, це результат паралічу виконавчої влади та тяжкого економічного становища. Мотивація до праці має бути, тоді багато що стане на свої місця. Ніякими каральними заходами не доб'єшся того, чого можна досягти економічними важелями. Треба, щоб магазини заповнилися товарами, щоб поліпшилося життя людей. Незабаром Кабінет міністрів вийде з конкретними пропозиціями активного соціального захисту населення.

— Леоніде Даниловичу, ми ніяк не можемо залишити осторонь таке питання, як гривня, грошова реформа, конвертація валюти...

— Перший крок до національної валюти ми вже робимо, впроваджуючи купони в безготівкові розрахунки. Другий крок — економічна усталеність і запровадження гривні. Дійсно, коли немає своєї власної валюти — це не держава. Вона не може самостійно вести економічну політику.

Під гривню потрібні умови: стала економіка насамперед. Інакше чим покрити гривню, провести конвертацію, про яку ви кажете? Золотого запасу в нас немає, товарів немає. Декларація? Ну, ми вже гасел наговорили. Краще б попереду йшли розум, економіка, а потім — політика. Була ситуація, коли на перше місце вийшла політика. Але сьогодні вона має обслуговувати економіку. Чк і в усьому світі. Сьогодні політики, якщо вони здорового глузду, мають підтримати уряд у його діях. І не кричати, що новий Прем'єр прийшов з воєнно-промислового комплексу. Треба завжди оцінювати людину за його поглядами й діями. Необхідно сьогодні разом працювати на державу. В цивілізованому світі будь-яка партія, яка приходить до влади, турбується не стільки про свої власні інтереси, скільки про інтереси людей, які, в свою чергу, підтримують її економічну політику. Там, справді, точиться боротьба за те, щоб виконувалися ті обіцянки, які давалися в ході виборів про поліпшення життя населення.

— Дякую, Леоніде Даниловичу, за вашу відверту розмову. На завершення запитання, що стосується особисто вас, бо не скажеш, що у вас дуже свіжий вигляд. Скільки годин на добу ви нині працюєте?

— І на попередній роботі я йшов додому не раніше як о десятій-одинадцятій вечора. Тут затримуюсь набагато довше. Звичайно, я чудово розумію, за що взявся. Проте не казатиму, що даремно в цю справу, як кажуть, устряв. Якщо устряв, треба тягти воза. Потрібно, щоб усі зрозуміли: якщо цей Кабінет міністрів не підтримати, далі буде дуже погано. Я не обіцяю негайно золотих гір. Але люди мають повірити і нам, і парламентові, що ми хочемо й можемо зробити життя кращим.

— Головне, що вам дуже багато повірили. І журналісти серед них.

— Я дуже сподіваюсь на підтримку преси. Має бути, умовно кажучи, політичне забезпечення всьому тому, що ми робитимемо. Звичайно, за умови, що ми робитимемо правильно. Хочеться лише, щоб усе оцінювалося об'єктивно. І мені дуже радісно, що переважна більшість людей добре розуміє наші дії — і створення нового Кабінету міністрів, і його перші практичні кроки.

Вів інтерв'ю Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ОБГОВОРЕНО ПРОЕКТИ УГОД

4 листопада відбулося чергове засідання делегації України на переговорах щодо Чорноморського флоту. Була продовжена робота над проектами документів, спрямованих на реалізацію положень Ялтинської угоди.

Члени делегації і експерти — народні депутати, представники міністерств закордонних справ і оборони України обговорили підготовлені проекти угод про Об'єднане командування Чорноморським флотом у перехідний період і положення про нього, про статус, цілі і завдання перехідного періоду, про принципи і порядок комплектування флоту в цей час і про порядок проходження військової служби особами офіцерського складу, мічманами і прапорщиками Чорноморського флоту, про технічне і тилове забезпечення та фінансування Чорноморського флоту у перехідний період.

Беручи до уваги обстановку на Чорноморському флоті і всебічно враховуючи інтереси України, учасники засідання внесли ряд практичних пропозицій щодо реалізації положень Ялтинської угоди, виробили позицію з найосновніших питань і висловились за термінове прийняття реальних рішень з деяких невідкладних справ.

Напрацьовані проекти документів будуть винесені на чергову зустріч делегацій України і Російської Федерації.

Прес-центр Верховної Ради України.

У постійних комісіях

Про поточний момент і перспективу

Одним з питань, які розглядалися на черговому засіданні Комісії Верховної Ради України у справах молоді, був футбол. Цей вид спорту найпопулярніший в нашій державі, має славні традиції. Він може і повинен працювати на престиж та авторитет України в світі.

На засіданні були присутні працівники апарату Президента, Кабінету міністрів, Верховної Ради. Президент Федерації футболу України заслужений майстер спорту Віктор Банников детально проінформував про те, що було зроблено чи не зроблено протягом року незалежності. В основному наголошено на проблемах національної збірної, яка робить лише перші кроки. Так, становище з цією командою поки що не може задовольнити громадськість.

Чимало слушних пропозицій висловив один з кандидатів у головні тренери національного колективу, заслужений майстер спорту Анатолій Коньков.

Заступник міністра у справах молоді і спорту Леонід Пустовойтов чимало уваги приділив питанню бази та інвентаря, фінансового забезпечення футболу.

Підбив підсумки розмови голова Комісії Верховної Ради України у справах молоді Анатолій Матвієнко, який, зокрема, сказав:

— Експромти і стихія нас сьогодні, зрозуміло, не влаштовують. Треба, не зволікаючи, скласти конкретну програму підняття рівня українського футболу і довести її до керівництва держави. Гадаю, що і Президент, і Кабінет міністрів не залишаться осторонь цієї важливої справи.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«VICTOR» із соціалістичного тупика

Сумно дивлячись на порожні вітрини і прилавки наших магазинів, мимоволі пригадаєш газетний фейлетон Михайла Булгакова «Торговий ренесанс», написаний за часів НЕПу: «Важко зрозуміти, з яких таємних надр озлиднiла Москва примудрилася добути товар, але вона дістала його і щедрою рукою витрусила за дзеркальні вітрини й розіклала на полицях...» А коли починаєш розпитувати знайомих за діда-прадіда, о диво! Виявляється, мало не в кожного запоріжця предки були «куркулі». І зітхаєм з гіркотою: мабуть, тому-то й було в Москві чим торгувати, що багатою була наша земля на справжніх господарів. Які б прилавки могли ми сьогодні мати, яке суспільство, якби тоталітарна держава не знищила хазяїв.

УСІ ЦІ історичні аналогії спадають на думку після знайомства з господарством Віктора Огаренка, власником приватної фірми «Victor», яка на початку цього року впевнено заявила про себе. На подив колишній новій номенклатурі і наглядачів сталінської системи цілі колективи рішуче влилися під надійний дах фірми. Ризикнули разом із засновником. І не прогадали. Нині у «Victor» понад тисячу чоловік. «Як переконував, що казав людям? — пригадує Віктор Миколайович. — Говорив: на державу ви вже працювали. Попрацюйте на мене». Така відвертість деяких можновладців просто шокувала. Але Огаренко знав, що казав: на СРСР ми всі вже добряче погорбатили, і батьки наші, і діди. І що заробили? Дулю з маком. Отож давайте працювати на себе. Працюючи на Огаренка, ви приносите прибутки йому, він платить вам за виконаний обсяг роботи, а з прибутків — великі податки молодій Україні. Таким чином, і реально, підвищується добробут кожного працівника фірми, і суверенна держава має стабільні надходження. То кому від цього погано?

Огаренко, вважай, був перший, хто вирвався із соціалістичного глухого кута на Запоріжжі. Що тут зчинилося! Шуму-гаму, їдких промов на нарадах різного рівня, прокурорських втручань, газетної тріскотняви було чимало. А ще ж фірму назвав на свою честь — «Victor»! Що, переможець?

А чи сам себе він відчуває переможцем? Принаймні, почувається впевнено. Незважаючи на багатомільйонні кредити та непомірно високі податки, на постійні перебої з пальним. Незважаючи на неприязнь з боку тих, хто хотів би й надалі розподіляти й владарювати.

Історія ж фірми «Victor» коротенька й проста. Пригадуєте, як наприкінці минулого року спорожніли магазини держторгівлі? Розпався Союз, постачання з колишніх республік припинилося. Система державної торгівлі, яка може працювати лише за фондами й прикріпленнями, розгубилася, магазини опинилися на межі закриття. Державні структури, зв'язані інструкціями та заборонами, виявилися неспроможними наситити прилавки.

Інша річ — приватник. Тут — прямі угоди, миттєвий розрахунок за товар, вільне встановлення ціни. «Але не думайте, — зауважує Огаренко, — що нам вигідно заганяти астрономічні ціни. Товар же лежатиме. Ціна в нас завжди така, що дозволяє реалізувати товар протягом 10—20 днів». Огаренко заздалегідь зрозумів: торги довго не житимуть, що й було підтверджено Указом Президента України про комерціалізацію. А до створення власної фірми Віктор Миколайович керував обласною конторою «Укрторгбудматеріали». Яким він був керівником? Про це можна судити хоча б з того, що його підлеглі практично одностайно перейшли в ранг найманих працівників (кожен тепер на контракті) «Victor».

Це тепер видно: потужний автопарк, десятки магазинів по всій області, бази в райцентрах... Усе це збудував Огаренко за півтора десятки років (йому нема й сорока) господарським методом. Тодішня держава на розвиток його колишньої контори і дерев'яного рубля не дала. А зумів усе це зробити, бо ним постійно рухає ініціатива, бо своїм ділом він завжди дорожив. Крутився й інших спонукав до цього. Напередодні створення власної фірми об'їздив підпорядковані конторі магазини в ролі... покупця. Зайшов у «Будматеріали» в Гуляйполі, а продавець сидить собі, у вікно крізь дрімоту дивиться. А що, питає Огаренко, ви за вікном виглядаєте? Ринок такої роботи не терпить, ото туди й підете, куди дивитеся, бо на покупця слід усю увагу звертати, товар треба рухати... Про той випадок у фірмі розповідають як про наочний урок переходу до ринкових відносин.

Звичайно, у «Victor» крутяться тепер усі, бо кожен знає: хочеш добре заробити — працюй. До речі, Огаренко не «прихопив» магазини, їх узято в оренду, а трудові колективи уклали з фірмою відповідні угоди. Колектив магазину отримує в середньому три відсотки від суми реалізованого товару, кожний працівник у вересні одержав зарплату близько 10 тисяч купонів, деякі директори — від 15 до 30 тисяч. Апарат фірми складається з 18 чоловік (у конторі було 42), зарплата апаратників залежить від посади і кола обов'язків і визначається за коефіцієнтом від 2 до 6, на який множиться середній по фірмі оклад.

Директорам магазинів і баз надано широкі права в добуванні товару. Принцип такий: продав, скажімо, протягом тижня на 100 тисяч товару — наступного можеш узяти ще на 50. Залежався товар — відсоток, який належить колективу за реалізацію, знижується. Стимул? Стимул.

Результат — постійно зростаючий товарообіг. З квітня по вересень він зріс утричі й дорівнював 126 мільйонам карбованців. І це не за рахунок підвищення цін, а за рахунок кількості товару. Відразу стали невпізнанними магазини в приватних руках: тут і меблі, і газові плити, шпалери й пінoплен, кахлі, цемент, сантехнічне обладнання, огорожі, котли, фарби, цвяхи... Зауважте, Огаренко ніколи не скаржився на розрив зв'язків з Росією (чи не ті їх і рвуть, хто дуже про це кричить з трибун?) чи з іншими колишніми республіками. Він мовчки завозить товар (понад 40 відсотків з-за меж України), забезпечує ним наших громадян, а гроші надходять до наших же банків.

«Головне — якомога більше завезти й продати, — говорив Віктор Миколайович на зборах працівників фірми. — Використовуйте всі форми торгівлі: виїзну — в села і на підприємства, за готівку і за безготівковим розрахунком. Думайте про найменші дрібниці... Розминку закінчено, вимоги постійно зростатимуть. Умовлянь і прогнозів у нас не буде — тільки економічні важелі».

У нашу свідомість комуністична пропаганда заклала стереотипи: якщо приватник, то обов'язково рвач, егоїст. Як усе це не ліпиться до «Victor». Думайте самі: Огаренко спостерігав-спостерігав, як «буцають» по місту новий незалежний вуз, та й узяв його на баланс. Тепер це Міжнародний інститут муніципального управління, де готуватимуть кадри для ринкової економіки. А нещодавно у фірмі з'явився ще один оригінальний структурний підрозділ — футбольний клуб «Віктор». Наступного року видавництво «Український письменник» має випустити книгу художньої прози, профінансовану «Victor»...

Які ж стосунки президента з найманими робітниками? За Марксом, вони повинні б мати вигляд експлуататорських, антагоністичних. Про зарплату ми вже згадували. А ще врізався у свідомість такий момент. Ми бесідували в нелегкі для «Victor» часи з працівниками магазинів, баз, гаража. Люди відчули смак вільної праці і так говорили нам: «Коли що — ми за Огаренка горою підемо, на страйк і на мітинг!» Так ось хто, виявляється, стоїть за Огаренком.

Отже, приватник прийшов у наше життя. Протягом першого півріччя в Запоріжжі, за повідомленням управління статистики, діяло близько 300 приватних фірм і підприємств, заснованих однією людиною або сім'єю. Приклад Віктора Миколайовича знайшов широку підтримку. Звичайно, «Victor» — беззаперечний флагман у морі малого і середнього запорізького бізнесу. Що він уже приніс — знаємо. А що принесе приватник узагалі — час покаже.

Ірина ВАСИЛЕНКО, Олександр МИХАЙЛЮТА.
Запоріжжя.

Форсувати перехід на безготівковий купон

Економічний нонсенс поточного моменту полягає в тому, що купон не введено в безготівковий обіг. Росія, Білорусь, Казахстан блокують розрахунки з Україною.

Українські підприємства, використовуючи кредитну емісію, відправляють в Росію папірці. Росія не хоче відправляти продукцію в Україну. Відбувається рух папірців, грошей, капіталів, а не товарів.

Уряд Росії вводить курс рубля до рубля інших держав (він буде несприятливим для нас), а уряд України змушений регулювати експортно-імпортні операції і підштовхувати експорт з України, щоб одержати з Росії енергоносії.

Тільки на основі введення безготівкового купона можна буде позбутися цієї штучної і абсурдної ситуації, що відкриє дорогу вільному руху платежів.

Зараз немає безготівкового купона, валютного курсу, достовірних цін, тобто немає орієнтирів для економічної діяльності. Підприємствам і підприємцям залишається тільки скорочувати виробництво. Очевидно, почати треба з визначення орієнтирів.

Отже, вихід зараз полягає у введенні безготівкового купона.

На основі кредитної емісії Україна випустила велику кількість безготівкової товарної маси. Це невигідно для Росії. Росія ввела нову систему розрахунків через розрахунково-касові центри центральних банків. Україна може закупити товари тільки на суму своєї реалізації в Росії.

У зв'язку із штучно завищеним курсом купона в розрахунках з Росією (1:1) остання обрала захисну систему розрахунків, яка їх штучно стримує. Росія фактично відмовилась від купона як платіжного засобу. Україна може закупати товари тільки в межах свого кореспондентського рахунку в Центральному банку Росії.

Природним і цивілізованим заходом у цих умовах є введення курсу купона до рубля. Тоді можна буде відмовитись від системи розрахунків через розрахунково-касові центри центральних банків і перейти на прямі розрахунки через кореспондентські рахунки комерційних банків. У такому разі відповідальність нестимуть підприємства, а не держава.

Утворилися ножиці курсу купона до рубля: існує штучно завищений безготівковий курс і штучно занижений готівковий курс.

Які це має наслідки? Відбувається перевезення грошей в Росію за штучно завищеним курсом, наростає відплив капіталу з України, діють стимули для вивезення товарів з Росії, проти чого вона протестує, діють стимули для вивозу товарів з України тими, хто здійснює готівковий розрахунок (комерційними структурами), відбувається вивезення товарів через неконтрольовані канали (міграцію населення). Склалася ситуація, коли ввезення записується нам у борг, а вивезення не записується у доход.

Отже, необхідно визнати реальний стан речей і ввести курс валюти. Правда, тут ми маємо безпрецедентний випадок, коли одна неконвертована валюта конвертується в іншій, неконвертованій валюті. Така ситуація тримає нас за горло.

Якщо введемо курс купона до рубля, то стануть дорожчими товари, що ввозяться, але будуть створені нормальні умови для готівкових і безготівкових платежів, для еквівалентності товаропотоків і збалансованості ринку.

Не будемо будувати ілюзій. Купонну грошову систему важко стабілізувати, купон — ще не національна валюта. Але перехід на безготівковий купон і введення його курсу до рубля — це ті заходи, відкладання яких смерті подібне.

Володимир ЧЕРНЯК, доктор економічних наук, професор.

ПЕРЕДПЛАТА-93

Сьогоднішню нашу сторінку «З пошти» цілком присвячуємо передплатній кампанії, що вже наближається до завершення. Як вона йде, які проблеми виникли в ході її, як оцінити працю зв'язківців, — про це розмова сьогодні.

Враження після відрядження

БЕЗ ТИСКУ І ВМОВЛЯНЬ

СПЕРШУ дозвольте запитати вас, панове нові державотворці. Скажіть, будь ласка, передплата на газети та журнали про щось свідчить чи ні? Про світогляд, приміром, уподобання трудового люду. Чи, вважаєте, хай собі кожен індивід читає, що хоче, або сидить тихенько й смирненько біля теле- й радіоприймачів, і досить з нього. Пробачте, а от раніше, ще два-три роки тому, так не міркували. Тоді передплата була важливим ідеологічним заходом. Кожний інструктор з обліку «Союздруку» мав товстенького зошита. У ньому — дані по кожному підприємству, колгоспу, по кожній організації, установі. Скільки, де і яких видань передплачено, інструктор міг повідомити в будь-яку хвилину. А за тиждень до завершення передплати інструктори часом днювали й ночували в колективах, закріплених за ними. І щодня зведення до райкомів компартії надсилали. Якщо ж десь щось не влаштовувало секретаря з ідеології, на килимі у нього був і парторг і, коли справа вимагала, то й керівник. За таких умов показники передплати, зрозуміло, передусім на партійні видання, з року в рік стрибали вгору.

Як реліквію зберігає такий багатоаркушевий зошит Л. Данькевич, начальник дільниці Чернігівської міської служби передплати і розповсюдження преси. Розповідала Любов Михайлівна про свою ще недавню виснажливу діяльність з неприхованою посмішкою на вустах, але з ледь відчутним смутком. Бо то було її життя. Вона, як і тисячі інших інструкторів, вірила в те, що робить надзвичайно важливу й корисну справу. Адже знали інструктори, скільки в тому чи іншому господарстві або на підприємстві спеціалістів, і підбирали для них відповідні фахові видання. Щоб підвищували свій рівень, досвід, передовий запозичували. Одне тільки сумнівне бачиться в тій системі: Ніхто потім не цікавився, а чи читають ті нерідко нав'язані видання, чи ні? То вже було справою десятою. Якби на папері показники передплати, а отже, й суспільної та політичної активності були справні.

Що-що, а каркати на все без винятку минуле ми навчилися добре. Мабуть, найкраще. А ось якою кому з керівних органів бачиться цьогорічна передплата? Що відбивають її показники? І хто тепер по-справжньому піклується за них?

Активніше, ніж будь-коли, піклуються про майбутні тиражі самі редакції друкованих видань. Щоправда, зводиться це піклування перш за все до оголошення різних конкурсів, усіляких лотерей, інших форм залучення передплатників. Це все переважно на друкованих сторінках. А йти в гущу народну, в трудові колективи нині мало хто наважується і хоче. Хто їх тепер (невідомо кого) чекає, хто по-солдатськи вчасно і майже у повному складі збере трудівників на зустріч з представником редакції?

Та хоч би як там було, але передплата-93 триває. І окрім обережних, несміливих прохань та обіцянок редакцій рухають її знову ж таки працівники поштових відділень, пунктів передплати, сільські поштарі. Це тепер справа їхнього виживання. Не буде передплачено в тій самій Чернігівській області мільйон примірників усіх видань, доведеться ще підкорочувати штати. За нинішнього вже досить відчутного дефіциту робочих місць це — серйозне застереження. Отож і нагадують про нього своїм підлеглим керівники обласної та міської служб зв'язку й розповсюдження преси, відділень зв'язку. Дякуючи їм, передплата якось рухається.

Щоб досягти потрібного мільйона, чернігівські поштовики йдуть на великі підприємства, вишукують там громадських розповсюджувачів. Кіоскеру, що працює на камвольному комбінаті, видали касовий апарат, після 12-ї години вона веде передплату. Ось так би й на інших підприємствах, але де взяти ті апарати. На заводі автозапчастин громадський розповсюджувач збирає гроші й приносить у поштове відділення, оформляє передплату. Для людей зручно: заощаджують час. Працюють активісти й на інших підприємствах області. Практикують і масові заходи. Так, міський поштамт на початку і наприкінці жовтня провів нараду своїх працівників, що займаються передплатою. Зацікавили їх і матеріально.

— За кожний примірник передплаченого видання служба поштового зв'язку та розповсюдження преси має одержати від видавництв 3 карбованці 60 копійок — 50 відсотків цієї суми дозволяємо відділенням використовувати для заохочення.

А як же передплачують рідний «Голос України»? Приміром, у Козелецькому районі, повідомила мені начальник районного відділення передплати й розповсюдження преси В. Безлюдна, на 1 січня цього року було 450 передплатників, нині близько 1000. Зростання помітне в Менському, Ріпкинському та інших районах області, в самому Чернігові. По області в цілому вже понад 18000 чоловік передплатило «Голос України». І це без тиску, вмовлянь, контрольних зошитів і доповідей вищому керівництву, за сучасної передплатної вартості. Серед численної кількості найрізноманітніших видань люди вибирають самі. Це радує. І все ж відчувається: передплатників кинуто напризволяще. А може, й справді досить з ними няньчитися, умовляти, хай самі орієнтуються в гущавині друкованих видань? Власне, це особиста справа кожного. А зацікавленість держави повинна бути в цьому чи ні? Чи нікому тепер немає ніякого діла, хто що читає, яку інформацію пережовує, як орієнтується в соціальних проблемах, яку позицію займає? Таким аналізом, мабуть, повинні зайнятися соціологи і сказати своє слово. Воно й підкаже, що показує суспільний барометр щодо передплати. І чи радіти треба, чи бити на сполох.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ПІДВЕЛА... ІНІЦІАТИВА

Цілком згодна з тим, що у працівників зв'язку нині складна і відповідальна пора — йде передплата на газети та журнали. Але не можна промовчати про те, що трапляється чимало порушень умов передплати. Чи зловмисні, чи необдумані, але вони є. Особливо у віддалених від центру районах. Мабуть, там звикли діяти за принципом «сам собі пан». Але народ у нас тепер освічений: як тільки щось не так — відразу пишуть до редакції. Ми переслали листи-скарги до Міністерства зв'язку України. Невдовзі надійшли відповіді на скарги. З деякими з них ми ознайомимо сьогодні й наших читачів.

І. ЛОСЕНКО з Дніпродзержинська скаржився на те, що йому у 20-му поштовому відділенні відмовили в передплаті на «Голос України», мотивуючи тим, що ця газета не передплачується.

Ось що відповів нам і нашому передплатникові заступник генерального директора ВО «Дніпрозв'язок» В. Ємельянов: **«Факт відмови вам у передплаті на газету «Голос України» під час перевірки підтвердився. За необгрунтовану відмову в передплаті на газету «Голос України» заступникові начальника 20-го відділення зв'язку Л. Крисюк оголошено догану, начальника цього ж відділення Л. Усенко попереджено. Передплату на «Голос України» вам оформлено в міському вузлі зв'язку. Просимо вибачити».**

У Кривому Розі того ж таки Дніпропетровського виробничого об'єднання працівники Мирівського відділення зв'язку незаконно взяли плату за послуги зв'язку, коли оформляли передплату на республіканські видання, серед них і на «Голос України», у нашого читача М. МИКИТЮКА.

«Перевіркою встановлено,— повідомляє В. Ємельянов,— що, крім передплатної ціни, додатково за послуги зв'язку взяли 152 купони з передплатника М. Микитюка. Гроші повернули. За порушення правил передплати начальника Мирівського відділення зв'язку Криворізького поштамту А. Онучко позбавлено премії за вересень цього року».

Повірте, шановні зв'язківці, що ні передплатників, ні нас не радують такі серйозні заходи щодо вас. Але через вашу сумнівну ініціативу мало не постраждали передплатники. У першому випадку передплатник міг залишитися без газети, у другому — з передплатника безпідставно взяли зайві гроші. Ініціативу, як видно з наведених відповідей, покарано.

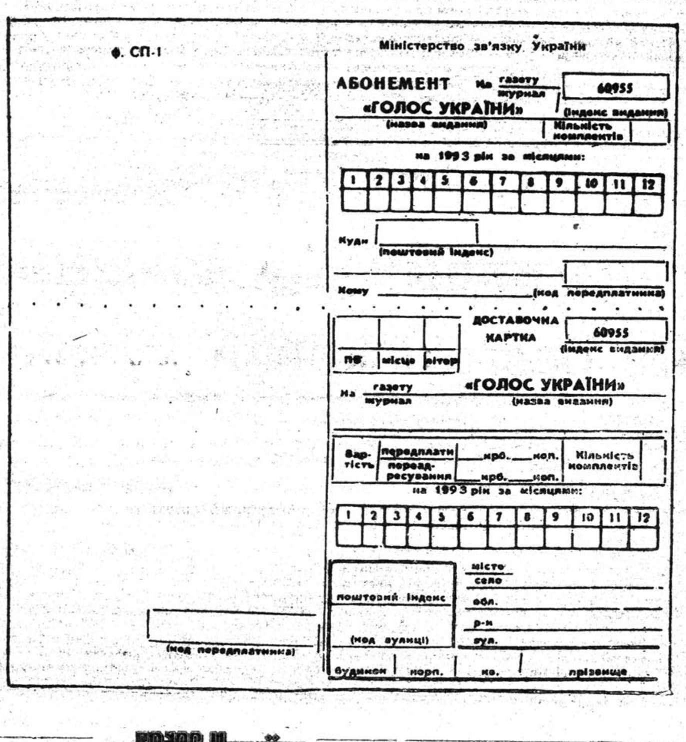
Але як бути іншим передплатникам, які опинилися в подібній ситуації?

Іван ПАВЕЛКО з Дзержинська Донецької області теж обурюється у листі до редакції: «Зібрав 480 купонів, а в поштовому відділенні мені передплатили тільки на півроку. Я й газету показував, де написано, що передплата проводиться на рік. Мені відповіли, що в них свої закони. Порадив сестрі передплатити «Голос України», вона проживає в Артемівську. А їй відповіли, що такої газети немає на світі».

Ольга ПОЛОНСЬКА з Непедівки Козятинського району Вінницької області з тривогою пише нам, що й досі в поштовому відділенні немає абонементів на передплату. То хто ж повинен дбати про те, щоб забезпечити передплатників абонементами — генеральний директор обласного виробничого об'єднання чи міністерство? Чи, може, все-таки, самі ж працівники поштового відділення?

Ми дякуємо за відповіді, надіслані з областей, і дуже хотілося б, щоб ми не одержували більше скарг від передплатників і не зверталися по допомогу до Міністерства зв'язку.

Марія ДАВИДЕНКО.

ф. СП-1

Міністерство зв'язку України

АБОНЕМЕНТ на газету / журнал 60955 (індекс видання)

«ГОЛОС УКРАЇНИ» (назва видання)

Кількість комплектів

на 1993 рік за місяцями:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди (поштовий індекс)

Кому (код передплатника)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА 60955 (індекс видання)

ПВ | місце | літер

На газету / журнал «ГОЛОС УКРАЇНИ» (назва видання)

Вартість: передплати ___ крб. ___ коп.; переадресування ___ крб. ___ коп. Кількість комплектів

на 1993 рік за місяцями:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий індекс; місто, село; обл.; р-н; вул.; (код вулиці)

будинок; корп.; кв.; прізвище

(код передплатника)

ЧИ ЗАВЖДИ ЗВ'ЯЗКІВЦІ ВИННІ?

На сторінках різних періодичних видань, і «Голосу України» зокрема, знаходимо чимало критичних зауважень на адресу зв'язківців. За що нас лише не лають, в яких тільки гріхах не звинувачують... Але чи завжди ми винні в тому, що люди або невчасно одержують газети, або не ті, що передплачували, або й зовсім залишаються ні з чим?

Пригадайте: передплата на періодику на цей рік проходила за складної ситуації. Стрімко зростали ціни на всі періодичні видання, вартість багатьох із них змінювалася кілька разів. Тільки за перші три місяці 1992 року до каталога періодичних видань України працівники передплатних та поштових відділень зв'язку внесли понад 250 змін і доповнень. Кількість загальноукраїнських газет проти їх кількості торік збільшилася на 140 найменувань.

Чимало видань стали виходити рідше, а деякі взагалі припинили існування і «забули» повернути передплатникам їхні кровні. А всі шишки чомусь падають на голови зв'язківців. Між тим, працівникам відділень зв'язку складно було орієнтуватися в тому, які видання можна передплачувати і доставляти: на одні передплата закривається, на інші — відкривається; тих вилучають з каталога, інших вписують; одні видання за річною передплатою маємо доставляти протягом року, інші — чотири, п'ять місяців чи півроку, а деякі — по суботах або й раз на місяць.

Виробниче об'єднання «Харківзв'язок» просто не в змозі було контролювати такий складний загальний процес. І не сперечатися нам потрібно, а шукати вихід зі складних ситуацій разом з редакціями газет і журналів. Як проведена передплатна кампанія цього року — покаже час. А ми, зв'язківці, бажаємо одного: щоб не повторилася історія з доплатою в майбутньому році.

Валентина ЧУРСІНА,
за дорученням трудового колективу ВО «Харківзв'язок».

Харків.

СТО-3 СТО-3 СТО-3 СТО-3 СТО-3 СТО-3

ПРОПОНУЄ:

нові автомобілі іноземного виробництва (зі складу в Києві):

- *«Мерседес - Бенц»* *(моделі 190, 300, 420)*
- *«Фольксваген «ПАССАТ»*
- *Хундай («ПОНІ», «ЛАНТРА», «СОНАТА»)*

Приймає заявки на запасні частини до цих моделей

Оплата у ВКВ

ПРОВАДИТЬ:

скуповування у населення та комісійний продаж автомобілів і товарів підвищеного попиту за ВКВ та купони.

Чекаємо за адресою:
м. Київ, Столичне шосе, 90.

Контактні телефони: (044) 296-04-60
296-04-20
296-00-30

KINTO

Інформація про випуск сертифікатів валютного фонду інвестиційної компанії «КІНТО»

Інвестиційна компанія «КІНТО» — один із лідерів на ринку цінних паперів України. З вересня 1992 р. «КІНТО» — спільне українсько-канадське акціонерне товариство зі статутним фондом 50.900.000 крб. (40 % акцій Компанії належить Atlas Merchant Banking (Канада). Компанію очолює Президент С. М. Оксанич, який має 15-річний досвід роботи в області фінансів як в Україні, так і за кордоном (Темплський університет, США).

Компанія прагне перенести цінності західного фінансового світу: надійність, чесність, ефективність, турбота про клієнта — на нашу землю. Для наших клієнтів ми пропонуємо нові й нові фінансові інструменти, які задовольнять найрізноманітніші Ваші потреби. Для наших співробітників робота в «КІНТО» — можливість швидкого професійного росту, реалізація їх потенціалу.

Компанія існує з початку 1992 року, але за цей час зроблено чимало.

З 1 вересня 1992 р. діє інвестиційний фонд «КІНТО-ДЕПОЗИТ», який пропонує один з найвищих депозитних процентів в Україні (41—48 % річних) і гарантує нашим клієнтам стопроцентну ліквідність.

З 1 листопада 1992 р. з ініціативи Компанії створено акціонерне товариство «Народний інвестиційний фонд «КІНТО» для мобілізації грошових та приватизаційних коштів громадян, а також вільних коштів юридичних осіб.

Сьогодні ми пропонуємо Вам нові фінансові інструменти — сертифікати Валютного фонду інвестиційної компанії «КІНТО». Номінальна вартість кожного сертифікату — 1 долар (або 500 крб.). Сертифікати серії А продаються за номіналом за вільноконвертовану валюту, а сертифікати серії Б — за національну валюту України (до її введення — в купонах) за поточним курсом.

Валютний фонд стартує 7 листопада 1992 р. Найближчого року ми гарантуємо не менш як 4 % річних на сертифікати серії А і не менш як 2 % річних від валютного номіналу на сертифікати серії Б. За бажанням власника, проценти можна одержати сертифікатами Фонду. Інвестор має право продати, подарувати, передати у спадщину і навіть обміняти свої сертифікати на сертифікати інших інвестиційних фондів та інші цінні папери.

Через рік після придбання інвестор може пред'явити свої сертифікати до оплати. Сертифікати серії А Компанія викуповуватиме за номіналом за долари США, сертифікати серії Б — за національну валюту України за курсом, що його встановлює Національний банк України. Отже, власник сертифікатів серії Б надійно захищає свої гроші від інфляції, а після введення національної валюти України він зможе отримати свій вклад у гривнах.

Ми сподіваємось, що наші умови зацікавили Вас. Подробиці Ви можете уточнити за телефонами: 296-67-30, 295-73-92, або за адресою: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26, к. 221.

Компанія «КІНТО» чекає на своїх клієнтів.

Посольство Королевства Дании в Киеве сообщает, что с 26 октября 1992 г. находится по новому адресу: 252034 Киев, ул. Владимирская 45.
Телефоны: 229-45-37, 224-49-17, 225-32-53.
Факс: 224-61-05.
Посольство открыто с 10-00 до 16-00, оформление виз с 10-00 до 12-00. Суббота, воскресенье — выходные дни.

АМП «Урожай» продаст гибрида червя калифорнийского.
Конт. тел. (044) 272-39-20 с 18 до 21 час.

СП «АРОД» организует поставку в Украину за СКВ новых легковых, грузовых автомобилей и микроавтобусов «MERSEDES».

Тел.: 224-97-00.

ВНИМАНИЮ РУКОВОДИТЕЛЕЙ ПРЕДПРИЯТИЙ И ОРГАНИЗАЦИЙ!

Вы хотите приватизировать имущество своего предприятия и у вас есть кое-какие проблемы? Обращайтесь к специалистам предприятия «ЭКСПЕРТ-91».

«ЭКСПЕРТ-91» поможет решить вам все головоломки нашего законодательства.

«ЭКСПЕРТ-91» — это проведение инвентаризации и оценка имущества предприятия.

«ЭКСПЕРТ-91» — это разработка плана приватизации и подготовка учредительных документов при преобразовании государственных предприятий в другие организационно-правовые формы.

«ЭКСПЕРТ-91» — это юридическая поддержка, поиск иностранного инвестора, наконец,

«ЭКСПЕРТ-91» — это максимум внимания и всегда профессионально.

Адрес: г. Киев, ул. М. Расковой, 11 к. 917.
Телефон (044) 517-80-22.
Телефакс (044) 517-80-22.

ПЕРЕВІРТЕ, ЧИ ПРАВИЛЬНО ОФОРМЛЕНО АБОНЕМЕНТ!

На абонементі повинен бути відбиток касової машини.

При оформленні передплати (переадресування) без касової машини на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. В такому разі абонемент видається передплатникові з квитанцією про оплату вартості видання (переадресування).

. . . .

Для оформлення передплати на газету чи журнал, а також для переадресування видань бланк абонемента з доставочною карткою заповнює передплатник чорнилом, розбірливо, без скорочень, згідно з умовами, викладеними в каталогах.

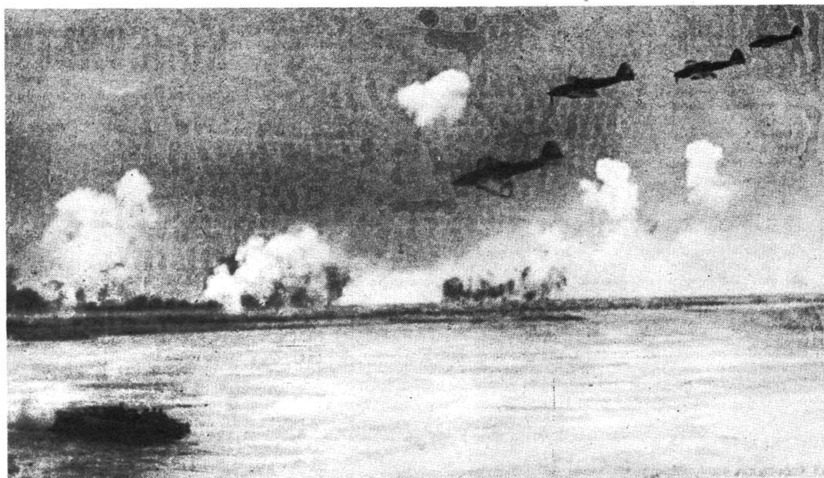
Місячні клітинки при переадресуванні видань, а також клітинки «ПВ — МІСЦЕ» заповнюють працівники підприємств зв'язку.

КПКПФ «Творчество» продает импортные легковые машины: OPEL OMEGA 2,3 Turbo Diesel, модель CD Combi, 1989 год.
Цвет: черный.
OPEL OMEGA 2i benziner, 1987 год.
Цвет: метал. голубой
Телефон для справок: (044) 220-19-14 с 10-00 до 18-00.

Приглашаются для перспективного и взаимовыгодного сотрудничества, связанного с внедрением САПР, начальники и сотрудники отделов: Главного технолога, Главного механика конструкторских и проектных отделов заводов Украины.
Адрес для переписки: 320068, г. Днепропетровск, пл. Дзержинского, 1-А-63.

Тел.: (0562) 473054. МП «КОМПЬЮТЕР-ГРАФИКА».

1-й Украинский фронт, котябрь 1943 г. На Днепре в районе Букринского плацдарма. Советские летчики штурмуют передний край обороны фашистов южнее Киева.

САЛЮТ ТОБІ, КИЄВЕ!

Й понині добре пам'ятаю той щасливий день воєнної пори. Було це в запорізькому степу під вечір 6 листопада 1943 року. Наш артилерійсько-мінометний полк, маскуючись поміж лісосмуг, підтягувався до лінії фронту. Раптом загриміли гарматні постріли, і над нашими головами стали рватися зенітні снаряди.

— Повітря! — пролунала команда.

Бійці кинулися врозтіч, щоб сховатися від ворожої авіації. Але ворога й близько не було. Вже через кілька хвилин по всьому степу, аж до передової, неслося тисячоголосе:

— Ура! Ура-а-а!

Виявилося, наші зенітники дізналися по радіо, що війська 1-го Українського фронту звільнили від фашистів столицю України, і схована в лісосмузі батарея вдарила на честь цієї радісної події салют... А ми думали — «юнкерси».

На цих знімках фронтового кореспондента Олександра Дмитрієва — епізоди боїв за звільнення Києва від фашистів у листопаді 1943 року. Жорстокими були ті бої, кровопролитними. Від Букрина до Ново-Петрівців по всьому Дніпру кипіла вода, падали бомби на голови воїнів, які форсували ріку. А пробившись до центру міста, побачили солдати замість Хрещатика гори руїн...

Поклонімося ж в цей день тим, хто віддав життя за звільнення Києва, і тим трудярам, хто підняв його з попелу війни.

Володимир ЧЕРКАС.

Киев, 6 ноября 1943 года. Советские войска на улицах Киева.

Експрес-інформація

ВРУЧЕНО ВІРЧІ ГРАМОТИ

У Букінгемському палаці посол України у Великобританії Сергій Комісаренко вручив вірчі грамоти королеві Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії Єлизаветі II. Під час бесіди з українським послом королева виявила інтерес до життя народу України та процесу перетворень у республіці. Сергій Комісаренко запевнив її в бажанні України розвивати двосторонні відносини.

ЗІРВАНО ДОМОВЛЕНОСТІ

про перемир'я у Північній Осетії, яких досягли під час зустрічі між главою тимчасової адміністрації в цій республіці Хижою і представником російського Президента в Інгуській Республіці Костоєвим. Згідно з цими домовленостями сторони повинні були роззброїти незаконні військові формування, забезпечити безперешкодний рух біженців і створити умови для обміну полоненими, заложниками та пораненими. Проте, в зоні конфлікту знову тривають жорстокі бої. За попередніми повідомленнями, з обох сторін за останню добу загинуло понад 80 чоловік.

І СВОЇ ПРОТИ

Парламент Великобританії ухвалив продовжити процедури ратифікації Маастріхтського договору. Під час голосування в палаті общин цю резолюцію схвалила більшість тільки на три голоси. Проти Маастріхтських угод виступили навіть деякі парламентарії від консервативної партії.

РОЗПОЧАЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ

лідерів трьох Прибалтійських держав у Вільнюсі. Глава литовського парламенту Ландсбергіс, Голова Верховної Ради Латвії Горбунов та Президент Естонії Мері обговорять політичну ситуацію, яка склалася у їхніх країнах, та питання, пов'язані з виведенням російських військ.

ОДРАЗУ ПОПЕРЕДИВ

«Новій адміністрації Білого дому не варто порушувати питання про дотримання прав людини в Ірані»,— заявив духовний лідер іранців аятолла Хаменеї. Він наголосив, що «США і деякі інші держави самі є ворогами й порушниками прав людини».

НЕ НЕХТУЮТЬ І ТЕРОРОМ

50 спеціалістів з країн СНД і 38 бразильських робітників, які працювали на гідрокомплексі в місті Капанд, захопили як заложників бойовики антиурядової ангольської організації УНІТА. Повстанці заявили, що мають намір обміняти заложників на членів своїх збройних загонів, полонених частинами урядових військ.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Продиктовано в номер

ПЕРЕГОРНУТО ТРАГІЧНУ СТОРІНКУ ІСТОРІЇ

4 листопада в Алма-Аті відбулася зустріч Нурсултана Назарбаєва, Аскара Акаєва, Іслама Карімова і тимчасово виконуючого обов'язки Президента Таджикистану Акбаршо Іскандарова. У якості особистого представника Бориса Єльцина на зустрічі був присутній російський міністр закордонних справ Андрій Козирєв.

Казахстан, Киргизстан, Узбекистан та Російська Федерація висловили надзвичайну стурбованість у зв'язку з кризовою ситуацією в Таджикистані. Учасники зустрічі заявили, що «народ Таджикистану перебуває на межі національної катастрофи». В офіційній заяві також підкреслено, що «пожежа братовбивчої війни загрожує безпеці й стабільності в усьому Середньоазіатському регіоні». З боку президентів висловлено готовність надати таджицькому народові всю необхідну підтримку з метою відновлення миру та правопорядку на його землі.

Президенти середньоазіатських республік висловилися за те, щоб за згодою між Російською Федерацією і Таджикистаном частини 201-ї російської дивізії, дисльовані на таджицькій території, не втручаючись у політичну боротьбу, сприяли захисту мирного населення та життєво важливих об'єктів. На їхню думку, ця дивізія повинна стати основою колективних сил для підтримання миру з участю в них інших країн СНД.

В інтересах забезпечення політичної стабільності в Таджикистані було підтримано пропозицію А. Іскандарова про термінове створення державної ради в цій республіці, де були б представлені всі регіони та політичні сили Таджикистану. Учасники зустрічі також визнали за необхідне вжити спільні заходи для зміцнення таджицько-афганського кордону.

На закінчення зустрічі керівники середньоазіатських держав звернулися до інших країн СНД з проханням приєднатися до колективних дій для стабілізації становища в Таджикистані.

Тетяна КОСТІНА.

Алма-Ата.

Уперше

ЄС КОНСУЛЬТУЄТЬСЯ З УКРАЇНОЮ

Днями в Лондоні відбулися політичні консультації між Україною та Європейським співтовариством. Це перший такий захід у нашому зовнішньополітичному житті. Українську сторону в Лондоні представляв заступник міністра закордонних справ, голова Національного комітету з питань роззброєння Б. Тарасюк. З боку Європейського співтовариства в консультаціях узяли участь представники так званої «трійки ЄС», до якої входять Португалія (попередній голова співтовариства), Великобританія (сьогодні в ЄС головує вона) і Данія (наступний голова).

Про що ж ішлося на цій нараді? Як повідомив на прес-конференції Б. Тарасюк, сторони розглянули низку питань, зокрема про співробітництво України з ЄС, ситуацію в СНД, підвищення дієвості Наради з безпеки і співробітництва в Європі, проблеми роззброєння, ситуацію в Югославії.

За словами заступника міністра, представники ЄС висловилися за якнайшвидше укладення угоди про співробітництво між Україною та Європейським співтовариством, відзначивши, що наша держава є його важливим партнером. Вони повідомили, що ведеться підготовка до відкриття представництва Комісії ЄС у Києві. Було висловлено сподівання, що згодом і українська місія розпочне роботу в Брюсселі.

Під час консультацій сторони також розглянули проблеми Центральної Європи. Вони дійшли згоди, що Україну слід вважати частиною цього регіону, відносини з яким мають бути в центрі уваги регіональної політики ЄС.

Що стосується роззброєння, то українська сторона повідомила представникам «трійки ЄС», що деякі питання в цій галузі потребують детальнішого опрацювання. Йдеться про гарантії безпеки України після набуття нею без'ядерного статусу, фінансово-технічні проблеми знищення зброї тощо. Це зумовлює затримку в ратифікації Україною Договору про СНО, Лісcабонського протоколу і Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Торкаючись на прохання кореспондента «Голосу України» питання про участь нашої держави в програмах нерозповсюдження зброї і технологій подвійного призначення (зокрема, ракетних), Б. Тарасюк повідомив, що Україна готується конкретно приднатися до здійснення відповідних заходів. Така політика в свою чергу може привести до значного пом'якшення позиції координаційного комітету з питань контролю над експортом (КОКОМ) щодо України (комітет суворо контролює передачу новітніх технологій розвинутими країнами іншим державам).

На завершення прес-конференції український дипломат повідомив, що під час перебування в Лондоні він також провів консультації зі своїми британськими колегами. Під час консультацій ішлося про підготовку візиту Президента України Л. Кравчука до Великобританії, розвиток двостороннього співробітництва в різних сферах.

Олексій ЄВСІКОВ.

З «гарячих» точок

САНГАК САФАРОВ

СПРОБА ПОЛІТИЧНОГО ПОРТРЕТА НА ФОНІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ

Це ім'я сьогодні на вустах багатьох людей та в повідомленнях засобів масової інформації. І не тільки таджикистанських: про нього писали «Известия», мав Сангак Сафаров можливість виступити в програмі «Утро» телеканалу «Останкіно». Так хто ж він — подоба людини з автоматом, що з нещадною жорстокістю бореться проти демократичних реформ, чи вождь, котрий підняв народ на боротьбу з ісламістами, які допалися до влади і хочуть перетворити цю середньоазіатську республіку у фундаменталістську деспотію на кшталт Ірану?

Лідер кулябського руху проти уряду Таджикистану, який склався після травневої перемоги блоку опозиційних сил, 64-літній Сангак Сафаров майже третину свого життя провів у тюрмі. Кремезний ще чоловік із шкіперською борідкою розповів, як влітку 1960 року в центральному парку Душанбе чеченець ударив його ножем, а він відповів сильніше, точніше...

Я не знімаю капелюха перед тюремним минулим Сангака, але хочеться по-людськи поспівчувати: у таборах, якими він пройшов по просторах СРСР, 16 разів йому діставалася гамівна сорочка. Але не зламався в зоні — завжди знаходив сили піднятися супроти будь-якої спроби приниження.

Вийшовши на свободу, у 50 років одружився. Став батьком восьми дітей, збудував дім. Не викликає захоплення і його професія — буфетник, хоча клієнти і понині згадують, що Сангак ніколи не розбавляв водою горілку, вино чи пиво. А ще наш герой виступав з промовами для молоді в мечетях і вже тоді показав себе яскравим оратором з даром неабиякого магнетизму, що діяв на натовп.

Коли півроку тому, завдяки блоку тоді ще опозиції Ісламської партії відродження, Демпартії, народного руху «Растохез» у республіці було створено новий уряд з досить відвертим ухилом до іранського шляху розвитку, Кулябська область піднялася проти. Чи можна її назвати «Вандеєю таджицької революції»? Навряд. Наприклад, як і завжди, більш радикальні, закордонні журналісти, акредитовані в республіці, котрі вже давним-давно зняли рожеві окуляри ейфорії від «демократичних» змін, що відбуваються в Таджикистані як, зрештою, і чи не в кожній з колишніх радянських республік, цілком однозначно, за традицією 20-х років, поділять сили на «червоних» і «зелених». Тільки «зелені» — не від діяльності борців за чисту екологію типу «Грінпіс», а від кольору мусульманського знамена.

«Червоні» ж, звичайно, кулябці на чолі із Сангаком Сафаровим, які виступають за традиційну орієнтацію на республіки колишнього Союзу, за світську, без релігійного тиску державу, за рівноправність усіх народів, що проживають у Таджикистані.

Чого гріха таїти, уже й за межами Кулябської області, в тому числі і серед російськомовної частини населення, є багато прихильників такої політики кулябського лідера. Якщо згадати заяву голови Демпартії Шодмона Юсуфа про те, що росіянам у республіці може бути відведена роль заложників, то нічого й порівнювати враження від філософії з вченою ступінню і буфетника з двокласною освітою, якому доводилось обмежувати коло прочитаних книг бібліотекою в'язниці.

Тут слід доповнити, що Сангак Сафаров зумів покликати за собою не тільки бійців, а й підібрав непоганих командирів. Ідеологом кулябського опору був Рустам Абдурахімов, убитий в Душанбе, під час останніх подій. Інтелектуал, який вільно розмовляв англійською, автор музичних творів, що так недавно лунали по республіканському радіо, він багато у чому впливав на Сангака. А головний стратег — у минулому співробітник Міністерства внутрішніх справ — Ісмаїл Ібрагімов зумів непогано організувати бойові загони кулябських гвардійців.

Нині Кулябська область у скрутному становищі, погано з продовольством, медикаментами, паливом. Громадянська війна ж триває. Жорстокості вистачає з обох сторін. Сангак Сафаров віддав наказ розстрілювати на місці грабіжників і мародерів серед своїх воїнів. Не милує й противників, які відповідають тим же. Ніякий фільм страхіть не передасть враження від відеофільму, знятого в Курган-Тюбе. Адже це не у манекенів розпорені животи, це не синтетичні обличчя залито розтопленим гудроном, це не макети з прес-пап'є, а справжні відрізані вуха, носи... На такому фоні остогидіть будь-який портрет будь-якого лідера. Навіть політичний.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Власкори повідомляють

Єреван

«РОДЮЧА» ПОЛІТИКА

«Королівську партію Вірменії» зареєструвало днями Міністерство юстиції РВ. Це стало ще одним підтвердженням того, що політика нині — один з найпоширеніших видів громадської діяльності в республіці. Бо, наприклад, лише останнім часом Мінюст зареєстрував 27 подібних організацій.

Крім того, у Вірменії значно зросло тяжіння до благодійності. Свідченням тому також стало зростання чисельності всіляких благодійних товариств. На сьогодні їх налічується вже 200.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

Москва

СТОЛИЧНА «КАРУСЕЛЬ»

У Москві, як і раніше, киплять пристрасті щодо виборів міського мера. Прокуратура а Верховний суд Росії опротестували рішення Мосради про проведення виборів 5 грудня. Тепер депутати призначили новий строк — 7 лютого.

Таким чином, судово-паперова «карусель» у столиці розкручується з додатковим прискоренням. До речі, вибори, якщо вони відбудуться, обійдуться місцевій казні в 2 мільярди карбованців. Це за сьогоднішніми цінами. У лютому ж вони відчутно зростуть.

Володимир БАБЕНКО.

Ташкент

НА ВІДМІНУ ВІД ПОЛІТИКІВ

Міжнародна конференція імунологів завершилася в Ташкенті. Вона проводилася на базі Ташкентського інституту імунології, колишнього філіалу московського інституту.

Те, що конференція відбувалася в одній із держав СНД, свідчить про визнання зарубіжними імунологами великих успіхів їхніх колег з республік співдружності. Зустріч навряд чи відбулася б, якби не допомога Європейської організації імунологічних товариств і Народної академії культури та загальнолюдських цінностей Узбекистану. Віце-президент Товариства вчених-імунологів СНД Рахім Хаїтов повідомив, що ця організація зареєстрована в Міжнародному союзі імунологічних товариств. Він відзначив, що, на відміну від політиків держав співдружності, вчені досягли розуміння загальних проблем і вирішуватимуть їх.

Зульфія РАСУЛІ.

Подія тижня: коментар спецкора відділу зарубіжної інформації

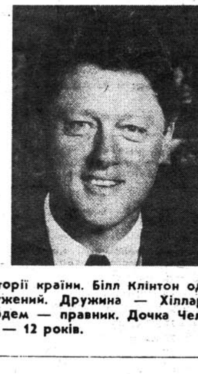
АМЕРИКАНЦІ ЗРОБИЛИ СВІЙ ВИБІР

Кандидат від Демократичної партії Білл Клінтон переміг на президентських виборах у Сполучених Штатах. За останніми даними, його підтримали 362 з 538 членів колегії виборників. А для перемоги, як відомо, необхідно лише 270 голосів членів колегії. Це означає, що 20 січня наступного року Клінтона буде приведено до присяги як 42-го президента США. Віце-президентом стане Альберт Гор, колишній сенатор-демократ від штату Теннессі.

Що ж обіцяє американцям перший за 12 років демократ у Білому домі? Під час передвиборної кампанії Клінтон оголосив своєю метою «агресивну» економічну і соціальну політику, спрямовану на підвищення добробуту середніх прошарків населення.

У сфері зовнішньої і оборонної політики Клінтон виступає за скорочення військової присутності США у Європі, припинення низки програм Пентагону, пропонує зробити основний акцент на застосування сил швидкого розгортання. Обіцяє сприяти американським компаніям відновити позиції лідерів на світових ринках.

Новий американський Президент не відмовляється також від підтримки колишніх республік СРСР. Втім, вважає, що Сполучені Штати надто повільно реагують на події, які тут відбуваються. На думку Клінтона, Америка повинна очолити міжнародну коаліцію з допомоги у знищенні стратегічної ядерної зброї у колишньому СРСР, продовжувати надання громадянам СНД продовольчої і медичної допомоги, сприяти створенню демократичних інститутів і проведенню ринкових реформ. Тобто політика нової адміністрації Білого дому щодо колишніх радянських республік, зокрема України, базуватиметься в основному на старих принципах. Хоча й не без застереження, що не можна надавати підтримку «без певних умов» і необхідно, в залежності від конкретних цілей, застосовувати «засоби впливу». Про це заявила зовнішньополітичний консультант Клінтона М. Олбрайт.

> **З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»**
>
>
>
> **Білл Клінтон народився 19 серпня 1946 року в місті Хоуп (штат Арканзас). Закінчив низку престижних університетів, зокрема Джорджтаунський (США) і Оксфордський (Великобританія). Отримав наукову ступінь доктора права у Йєльському університеті.**
>
> **Мав приватну адвокатську практику та був професором юридичної школи в університеті штату Арканзас. Клінтон розпочав свою політичну кар'єру на посаді генерального прокурора штату в 1977—1979 роках.**
>
> **У 1978 році був обраний губернатором Арканзасу, ставши у 32 роки наймолодшим главою виконавчої влади штату в історії країни. Білл Клінтон одружений. Дружина — Хілларі Родем — правник. Дочка Челсі — 12 років.**

Однак не це питання було основним у президентській передвиборній кампанії. А проблема виведення економіки США зі спаду, який охопив її за часів попередньої адміністрації. «Якщо бездіяльність — це мистецтво, то Буш — справжній художник». Так охарактеризував добу його правління нобелівський лауреат професор економіки Массачусетського технологічного інституту Р. Солоу. На цьому фоні програма Клінтона на підтримку податкових знижок на капіталовкладення, наукові дослідження і розробки, а також залучення нових інвестицій в освіту і професійну підготовку припала американцям більш до вподоби.

Оптимісти вважають, що Клінтон і Гор представляють покоління прогресивних демократів, вправних у державній політиці. І до цього ж вільнодумніших, аніж значна частина консервативних республіканців — їх попередників.

Артем ПРОХОРЕНКО.

Проблеми

ЩО РІК НАСТУПНИЙ ЇМ ГОТУЄ?

Уряд Федеративної Республіки Німеччина оголосив, що планує покрити дефіцит федерального бюджету на 1993 рік за рахунок економії у соціальній сфері та громадських службах (транспорт, пошта, комунальні послуги). Ймовірне 25-процентне скорочення у недалекому майбутньому соціальних програм викликало різкий протест профспілок і численних службовців Німеччини.

Профспілки пов'язують таке значне урізання із підтримкою в економічному плані східних земель (колишню НДР), а службовці у цій політиці вбачають загрозу спокою у країні взагалі. Місцеві оглядачі зазначають, що подібний крок однозначно призведе до зростання безробіття, а це у свою чергу спричинить зменшення надходжень в бюджет від платників податків. Тим часом, міністр фінансів Вайгель заявив, що протягом найближчих трьох років на соціальні потреби не буде виділено серйозних дотацій. Якщо взяти до уваги тенденцію до зростання цін на основні товари, то стане очевидно, що зарплата службовців упродовж наступних трьох років на три відсотки не досягне потрібного рівня, підкреслив Вайгель.

Разом з тим заступник голови Німецьких профспілок Енгелен-Кефер вважає, що спроба залатати державний бюджет за рахунок скорочення витрат в соціальній сфері підриває єдність і бажання допомагати «східним родичам», відкидає розбудову нових земель далеко назад.

Загалом представники різних верств вимагають симетричної економії, а керівник об'єднання службовців Хагедрон висловився досить різко: «Службовці не будуть дійною коровою для нації».

Спеціалісти Боннського інституту господарства і суспільства вважають, що урядова політика веде країну до надзвичайних економічних і фінансових труднощів. Однак, поки що у ФРН не помітно якихось антиурядових виступів. Мабуть, широкі верстви населення ще не відчули серйозності ситуації або сподіваються, що Бонн таки знайде вихід з становища.

Анатолій ФЕДОРІВ.

Бремен.

За морями

ДАЛЕКІ МІРАЖІ ПЛЕМЕНІ ТУАРЕГІВ

Протягом майже трьох сторіч з 1588 по 1853 роки понад сорок європейських мандрівників намагалися дістатися до овіяного легендами африканського міста Тімбукту в самому центрі Сахари. Вціліло лише четверо. Решта загинули чи від спраги, чи від рук «синіх людей», як згодом їх стали називати літописці. Очевидці, які уникнули неминучої смерті, розповіли про люте плем'я войовничих вершників, що верхи на верблюдах роз'їжджали пустелею в одязі яскраво-синього кольору. Називалися вони туарегами.

Незалежні до фанатизму, ці «царі пустелі» сторіччями наводили страх на торгові каравани, не знали сільського господарства, а володіли лише величезними стадами великої рогатої худоби. В нашому сторіччі через мінливість кліматичних та суспільно-політичних змін тяжка участь спостигла і туарегів, перетворивши їх усього-на-всього на виснажених бунтівників та біженців. Їх повний занепад настав 1973 року, коли одна за одною небувалі засухи майже повністю знищили стада, єдине джерело багатства туарегів. У 1990 відбулися зіткнення між кочівниками і властями Малі. Загони войовничих «партизанів» нападали на міста та віддалені прикордонні застави. Неозорі простори Сахари і надзвичайна рухомість повстанців робили їх невразливими для регулярних урядових військ. І лише цивільні особи — жінки й діти — відчули на собі весь тягар випробувань, що звалилися на них. За останні два роки сотні їх були знищені і понад 50 тисяч змушені були рятуватися втечею до сусідньої Мавританії. У квітні 1992 року туареги й уряд Малі уклали угоду, що має покласти край конфлікту, який затягнувся, але нестихаючі прикордонні зіткнення свідчать у черговий раз, що мир у цих краях, як і розквіт, нагадують у кращому разі далекий міраж.

На знімку: весь тягар життя туарегів у вигнанні лягає на плечі жінок і дітей, які чекають своєї невизначеної участі в таборах для біженців у Мавританії.

Фото й текст з журналу «Тайм».

Отакої!

РЕФОРМИ В КИРГИЗСТАНІ: ЗАГАДКА ДЛЯ ВСІХ

Представник Міжнародного валютного фонду Х. Тренерс, котрий зажадав дізнатися, як виконується у Киргизстані прийнята в липні цього року програма економічних реформ (її було розроблено за участю експертів цієї організації), не зміг задовольнити свою цікавість. З огляду на відсутність необхідної комп'ютерної системи апарат Президента в аварійному порядку зібрав відомості по телефону й одержав сумні результати: мало не після кожного другого пункту програми довелося робити позначки «немає інформації».

У Міністерстві промисловості, наприклад, не вдалося з'ясувати, на яких підприємствах скорочено обсяг держзакупок і де взагалі скасовано держзамовлення. Міністерства зв'язку, торгівлі, транспорту не змогли повідомити, скільки підприємств приватизовано. Немає інформації про розробку законодавчих актів з контрактів, банкрутства, ліквідаційних процедур та страхових операцій, про перегляд податкового законодавства та багато іншого. Довелося констатувати, що з 44 пунктів програми економічних реформ, намічених на цей рік, лише 24 перебувають на стадії завершення, а 12 не виконано.

Негайно зібравши після цього весь кабінет, віце-прем'єр-міністр Г. Кузнецов зажадав, щоб урядові щотижня подавали звіт про виконання програми.

Однак ще не ясно, якою буде реакція тепер, після звіту Х. Тренерса в штаб-квартирі МВФ. Адже, як відомо, фонд дає кредити державам, які справно виконують його рекомендації та реально здійснюють економічні реформи.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Продиктовано в номер

ПРОФСПІЛКИ СОЛІДАРИЗУЮТЬСЯ

11 профспілкових об'єднань України підписали Декларацію про солідарність у боротьбі проти спроб, на їхню думку, протиставити міжнародним нормам прав людини примусову систему, а також виступили із Заявою, в якій міститься заклик до первинних організацій висловити свою думку з приводу законотворчої системи ВР. На їхню думку, блокування Закону про профспілки, позбавлення профспілок права законодавчої ініціативи, інспекційних функцій щодо додержання Кодексу законів про працю, схвалення народними депутатами парламенту локаутів, а також невтручання профспілок у страйковий рух — ланки одного ланцюга, який здатний задушити профспілковий рух в Україні.

Сергій ВЛАД.

ВИМОГУ ВИКОНАНО

Припинили страйк немедичні працівники медичних закладів Рівного. Головна з їх вимог — виконана. Держадміністрація погодилась на підвищення зарплати із застосуванням коефіцієнту 1,6.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ЮВІЛЕЮ...

Ініціаторами святкування 75-річчя Жовтневої революції на Донеччині виступають соціалістична партія, комсомольська організація та рада трудових колективів області. Вчора в громадсько-політичному центрі Донецька відбулись святкові збори, присвячені цьому ювілею. А 7 листопада — пройдуть демонстрація та мітинг на площі Леніна. Заздалегідь уже замовлено квіти, оркестр, гасла, транспаранти. Подібні заходи соціалісти та комсомольці планують провести в Краматорську, Дружківці, Шахтарську, Макіївці та інших містах Донбасу.

...І ДО СТРАЙКУ

У Донецькому міському страйкомі відбулась нарада представників трудових колективів і профспілкових організацій багатьох галузей народного господарства. (Основне питання: результати жовтневого пікетування Верховної Ради. Підкреслювалось, що Президент, парламент і Кабінет Міністрів не прислухаються до потреб донецького краю і проводять політику, котра не враховує інтересів Донеччини сьогодні. Одноголосно прийняли рішення провести 13 листопада добовий попереджувальний страйк підприємств усіх основних галузей Донеччини. Цього ж дня в Донецьку на площі Жовтневій має відбутися мітинг.

Наш кор.

В. Чорновіл: «МИ БУДЕМО ПІДТРИМУВАТИ ЦЕЙ УРЯД...»

Головною метою чергової прес-конференції співголови НРУ В. Чорновола було питання довіри до нового уряду. Лідер Руху заявив, що, незважаючи на те, що уряд Леоніда Кучми — «не рухівський», Рух буде його підтримувати, оскільки туди прийшли нові люди, не пов'язані круговою порукою з колишніми найвищими ешелонами влади. В. Чорновіл зауважив, що останнім часом в Україні складається тривладдя: Верховна Рада, незважаючи на опір Президента, який до останнього захищав уряд Фокіна, проявила характер, і новий Прем'єр-міністр теж зробив заявку на самостійну, не тотожну з президентською, політику. Викликало тривогу у лідера Руху лише те, що члени колишнього Кабінету якось дуже добре і дуже швидко влаштувалися: хто послом у гарну країну, хто ввійшов у нові структури президентської адміністрації. Цей уряд не можна назвати коаліційним, заявив В. Чорновіл, оскільки у нас не задіяно принцип багатопартійності. Але, на думку В. Чорновола, у ньому принаймні враховані пропозиції від партій і рухів. До речі, прозвучала на прес-конференції теза, що партії і рухи в Україні користуються ще занадто слабкою підтримкою, щоб мова могла всерйоз іти про майбутню кампанію виборів у парламент на багатопартійній основі. Вплив невеличких парламентських фракцій відчувається лише у Верховній Раді. Та й сама Верховна Рада не схильна до того, щоб прийняти закон про багатопартійні вибори. Рух у цих умовах має скористатися досвідом західних партій християнсько-демократичного спрямування (результат останніх візитів до Угорщини, Німеччини, Австрії) і блокуватися з партіями схожого спрямування в Україні. Негативний досвід «Саюдіса» у Литві не дуже схвилював лідера Руху: там перемогли комуністи, тут комуністи і без того при владі. Отже, гірше не буде. В. Чорновіл поінформував журналістів також про стан кампанії за проведення референдуму по припиненню повноважень Верховної Ради: зібрано 500 тисяч підписів. Чи відбудеться референдум, не дуже хвилює Рух, оскільки сама по собі кампанія свою роль уже виконала. Одне питання залишилося поза увагою: чи не спіткає новий уряд доля колишнього віце-прем'єра Ланового, якщо цей склад Верховної Ради залишиться, а уряд піде на справжні реформи.

Костянтин ПАРИШКУРА.

ДВЕРІ ЯК АРГУМЕНТ

Сенсаційна новина облетіла днями Кіровоград: керівництво «Просвіти» викрало двері у соціалістів. Якщо точніше, новообраний заступник голови обласної «Просвіти» А. Будун самочинно відчинив кімнату обкому Соцпартії, зняв портрет Леніна й заявив, що віднині тут сидітиме він. Оскільки вторгнення було незаконним, незваний гість відступив, повернув портрет, але вже з лозунгом «В. Ульянов — організатор партії геноциду...» А потім зняв масивні дубові двері й зник. Дивні, як на просвітянина, дії...

Наш кор.

Наша лотерея: представляємо спонсорів

ВОЛИНСЬКІ МЕБЛІ

До Волинського виробничого деревообробного об'єднання «Волиньдерев» входять 7 підприємств, на яких виробляються меблі. На рік це 14,5 тисячі комплектів так званих стінок для віталень, 4 тисячі комплектів спалень, 5,5 тисячі комплектів кухонь, 5,5 тисячі комплектів м'яких куточків для відпочинку та багато іншого. Колектив об'єднання для розиграшу лотереї виділив 100 тисяч карбованців, на які можна буде купити різні набори меблів, які тут виготовляються.

Під час розмови з генеральним директором об'єднання «Волиньдерев» Миколою МИХАЙЛИШИНИМ я поцікавився, які саме меблі можна в них купити.

— Зараз — своєрідний меблевий голод, — сказав Микола Васильович.— Все, що виробляємо, люди тут же купують. Особливим попитом користується комплект стінок для вітальні «Волинь». Цінність і оригінальність в тому, що вся фасадна частина вітальні «Волинь» оздоблена орнаментом з натурального дерева. В основному на це йде шпон дуба. Взагалі, в нас всі меблеві набори для жилих кімнат оздоблені натуральним деревом, що рідко хтось сьогодні робить.

— Мабуть, це позначається і на ціні?

— Я б не сказав, що дуже. Наприклад, набір для вітальні «Волинь» коштує 47 тисяч карбованців, спальня — 48 тисяч, кухня — 35 тисяч карбованців. Отже, за 100 тисяч карбованців, що ми виділили на підтримку лотереї, можна купити два набори «Волинь». Ми врахували й попит покупців, які мешкають в однокімнатних квартирах: на їхнє прохання виготовляємо міні-стінки, які коштують дешевше.

— Деякі з ваших меблевих виробів йдуть на експорт.

— У нас склалися добрі стосунки з торговими фірмами Німеччини, куди відправляємо м'які куточки «Надія», полиці з дуба для книг і газет. В цьому році поставили на експорт меблів на 43 мільйони карбованців. А наш художній паркет знають у багатьох країнах світу. Є замовлення на деякі інші вироби, та, на жаль, ми не можемо їх виконати — проблема з лісоматеріалами...

— Дивно чути, бо на Волині ліс поки що росте...

— Ліс є, але він не наш, не ми ним розпоряджаємося. Діється щось незрозуміле. В минулі роки ми одержували з ресурсів України 77 тисяч кубометрів лісу на рік, а зараз — 2,6 тисячі кубометрів. Волинь давала нам щороку 28 тисяч кубометрів лісу, а сьогодні — лише біля трьох тисяч. Куди ж подівся ліс? Справа в тому, що ліс не має одного господаря. І ми через цю безгосподарність щороку втрачаємо мільйони карбованців. Наприклад, можемо виробляти на рік 350 тисяч квадратних метрів паркету, а виготовляємо 200 тисяч. В усьому світі цінується наш художній паркет. Ми могли б виробляти його щороку 110 тисяч квадратних метрів, а даємо ледве-ледве 50—60 тисяч. А це ж — валюта, яка нам конче необхідна. Закордонні партнери просять у нас такий паркет...

— Миколо Васильовичу, виходить якась парадоксальна ситуація: маємо ліс, є відповідні виробничі потужності, люди, які вміють працювати, але бракує меблів. Де ж вихід?

— Поки не пізно, треба подумати, щоб ліс в Україні мав одного господаря, щоб переробкою деревини займалася одна господарська система, а не кілька, як сьогодні.

— Якщо хтось із читачів, прочитавши наше інтерв'ю, захоче купити меблі підприємств Волині, куди звертатися за довідками?

— На правах самостійної організації у Луцьку створено підприємство «Інтер'єр», яке займається продажем меблів, що їх виготовляють деревообробні підприємства нашого об'єднання. Телефони для довідок: 2-38-33 і 2-72-36 у Луцьку.

Розмову вів Богдан БЕРЕКЕТА.

Офіційно

У зв'язку[...] станням за[...] Києві вини[...] реба у при[...] ганів внутр[...] спеціальних[...] технічних з[...] біжного ви[...]

З цією м[...] на адміністр[...] ділила пр[...] органам 25[...] риканських[...]

*

У міськ[...] адміністра[...] новий д[...] економічн[...] регіональн[...] Голо[...] води[...] глави Київ[...] державної[...] призначен[...] Юрія Івано[...]

*

У Києві[...] статути Кл[...] козацьких[...] ської місь[...] науково-те[...] риства ма[...] України.

Зареєстр[...] громадськ[...] «Співтовар[...] серця світ[...] лю»

Прес-сл[...] ївської[...] держад[...]

Реклама

МІЛІЦІЯ ПОВОДИЛАСЬ БЕЗДОГАННО

У замітці «Татари — проти насильства», опублікованій у нашій газеті 20 жовтня, було викладено **точку зору** лідерів кримських татар на події 5—6 жовтня у Сімферополі. На жаль, сталася технічна помилка: у замітці начальника УВС Сімферополя Бориса Баб'юка названо прокурором міста. Приносимо вибачення полковнику Баб'юку. Наш кореспондент зустрівся з ним і вислухав **точку зору** начальника УВС на події 5—6 жовтня. Отже, слово людині, яка (як каже сам Борис Васильович) повністю підтримує прагнення кримськотатарського народу до повернення у Крим. Він як член виконкому Сімферопольської міськради неодноразово бував в Узбекистані, вирішуючи проблеми повернення депортованого народу.

Повертаючись до надрукованого

— 4 жовтня стало відомо про заплановану на 5 жовтня акцію кримських татар — пікетування доріг, які ведуть до Сімферополя, а також прокуратури Республіки Крим. Для забезпечення громадського порядку з 7 години ранку 5 жовтня особовий склад міліції було переведено на посилений варіант несення служби. Вважаю, що завдяки ненасильницьким діям міліції активні дії мітингуючих цього дня були припинені. Вранці, 6 жовтня, я провів інструктаж з керівниками підрозділів, оскільки надійшли відомості про можливе пікетування кримськими татарами будинку Верховної Ради Криму. А потім, разом з представниками міськради і прокуратури Республіки Крим, я вів переговори з головою Меджлісу Мустафою Джемільовим та іншими керівниками кримських татар. Ми шукали ненасильницькі шляхи вирішення проблеми.

О 12 годині 34 хвилини, підкоряючись чиїйсь команді, натовп (приблизно 5—6 тисяч чоловік) посунув до будинку Верховної Ради, зім'яв у центрі малочисельний кордон з міліціонерів та слухачів навчального центру УВС, у яких не було ніяких спецзасобів. У вікна будинку полетіло каміння, відібрані у міліціонерів щити і каски...

Після штурму Верховної Ради я дізнався, що начебто ще о 10-й годині ранку у прокуратурі Республіки Крим було відомо про розпорядження Генеральної прокуратури України про звільнення 26 кримських татар, захоплених 1 жовтня. До сьогодні я не можу зрозуміти, чому про цей факт не було відомо представникам противоборствуючих сторін — адже масових безпорядків можна було уникнути...

Вважаю, що особовий склад УВС Сімферополя зробив все можливе, щоб уникнути жертв.

Знак біди

ВБИТИЙ БАНДИТСЬКОЮ КУЛЕЮ

При затриманні групи злочинців в Острозь[...] працівника управління внутрішніх справ — м[...] колу Костюка. Він пройшов шлях від міліціоне[...] шого уповноваженого відділу боротьби з орга[...] ністю і мав всього 35 років...

Сергій [...]

Рівненська область.

рея: представляємо спонсорів

...ИНСЬКІ МЕБЛІ

...ого виробничого деревообробного об'єднання ... входять 7 підприємств, на яких виробляють-... ік це 14,5 тисячі комплектів так званих сті-... нь, 4 тисячі комплектів спалень, 5,5 тисячі ... онь, 5,5 тисячі комплектів м'яких куточків ... та багато іншого. Колектив об'єднання для ... ереї виділив 100 тисяч карбованців, на які ... пити різні набори меблів, які тут виготовля-...

...мови з генеральним директором об'єднання ... Миколою МИХАЙЛИШИНИМ я поцікавив-... блі можна в них купити.

— ... своєрідний ...д, — сказав ...ьович.— Все, ..., люди тут ...обливим попи-...ься комплект ...тальні «Во-... і оригіна-..., що вся фа-...вітальні «Во-... орнаментом ... дерева. В ...е йде шпон ... нас всі меб-... жилих кім-... натуральним ...ко хтось сьо-...

...е позначаєть-...

...казав, що ду-... набір для ...нь» коштує ...анців, спаль-..., кухня — ...анців. Отже, ... карбованців, ...или на під-... можна ку-... «Волинь». ... попит по-...кають в од-...ртирах: на їхнє прохання виготовляємо міні-стінки, які коштують дешевше.

— **Деякі з ваших меблевих виробів йдуть на експорт.**

— У нас склалися добрі стосунки з торговими фірмами Німеччини, куди відправляємо м'які куточки «Надія», полиці з дуба для книг і газет. В цьому році поставили на експорт меблів на 43 мільйони карбованців. А наш художній паркет знають у багатьох країнах світу. Є замовлення на деякі інші вироби, та, на жаль, ми не можемо їх виконати — проблема з лісоматеріалами...

— **Дивно чути, бо на Волині ліс поки що росте...**

— Ліс є, але він не наш, не ми ним розпоряджаємося. Діється щось незрозуміле. В минулі роки ми одержували з ресурсів України 77 тисяч кубометрів лісу на рік, а зараз — 2,6 тисячі кубометрів. Волинь давала нам щороку 28 тисяч кубометрів лісу, а сьогодні — лише біля трьох тисяч. Куди ж подівся ліс? Справа в тому, що ліс не має одного господаря. І ми через цю безгосподарність щороку втрачаємо мільйони карбованців. Наприклад, можемо виробляти на рік 350 тисяч квадратних метрів паркету, а виготовляємо 200 тисяч. В усьому світі цінується наш художній паркет. Ми могли б виробляти його щороку 110 тисяч квадратних метрів, а даємо ледве-ледве 50—60 тисяч. А це ж — валюта, яка нам конче необхідна. Закордонні партнери просять у нас такий паркет...

— **Миколо Васильовичу, виходить якась парадоксальна ситуація: маємо ліс, є відповідні виробничі потужності, люди, які вміють працювати, але бракує меблів. Де ж вихід?**

— Поки не пізно, треба подумати, щоб ліс в Україні мав одного господаря, щоб переробкою деревини займалася одна господарська система, а не кілька, як сьогодні.

— **Якщо хтось із читачів, прочитавши наше інтерв'ю, захоче купити меблі підприємств Волині, куди звертатися за довідками?**

— На правах самостійної організації у Луцьку створено підприємство «Інтер'єр», яке займається продажем меблів, що їх виготовляють деревообробні підприємства нашого об'єднання. Телефони для довідок: 2-38-33 і 2-72-36 у Луцьку.

Розмову вів
Богдан БЕРЕКЕТА.

Офіційно

У зв'язку з різким зростанням злочинності в Києві виникла гостра потреба у придбанні для органів внутрішніх справ спеціальних оперативно-технічних засобів зарубіжного виробництва.

З цією метою державна адміністрація міста виділила правоохоронним органам 250 тисяч американських доларів.

* * *

У міській державній адміністрації створено новий департамент — економічних реформ та регіональних програм. Голо[вою] департа[менту] і вод[ночас] засту[пником] глави Київської міської державної адміністрації призначено Сханурова Юрія Івановича.

* * *

У Києві зареєстровані статути Клубу нащадків козацьких родів та Київської міської організації науково-технічного товариства машинобудівників України.

Зареєстрована також громадська організація «Співтовариство «Милосердя світу — Чорнобилю»

Прес-служба Київської міської держадміністрації.

ДОБРОТА — ТОВАР БЕЗМИТНИЙ

Кордони не стають на заваді людській доброті. Дітей з України запрошують відпочити та підлікуватись до багатьох країн світу. От і в італійському містечку Чембра з ініціативи керівництва середньої школи «А. Вілметті» був організований батьківський комітет «Сприяння дітям Києва». На запрошення цього комітету учні київської школи-гімназії № 167 два тижні провели в Італії. Їх перебування, проїзд та харчування оплачували члени комітету, величезну турботу про наших дітей виявили також директор школи м. Чембра професор Альберто Віамонте, викладач цієї школи Норма Доміні, а синьйор Франко Нардін, президент синдикату Чембра, залучив всі громадські організації до благодійної справи. Фінансування поїздок та екскурсій, а також всебічну підтримку надав дітям та комітету син... Кісте — ди... ного бюро ... «Віаджі ... сільйо». Ж... не лишався ... навшись, що ... з Києва. Що ... наших спів... живуть в Іта... чувши про ... України до ... запропонувал... гу та підтри... дора Морозо...

Конфлікт

КОМУ НЕВИГІДНА «ТАВРІЯ»

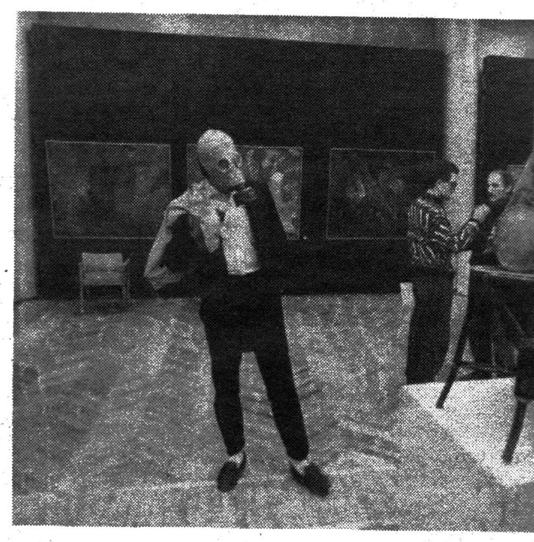
Вранці Василівська міжколгоспна шляхова пересувна механізована колона № 156 не стала до роботи, бо була заблокована тракторами малого підприємства «Таврія», яке орендує тут техніку та приміщення. З'ясувалося, що згідно з розпорядженням директора МШПМК-156 А. Кизилова, «Таврії» три тижні тому відключили електроенергію. Завмерли цементний завод (єдиний на район), цех по виробництву шлакоблоків більше 60 чоловік залишились без роботи і платні.

Які претензії до «Таврії»? Директор колони твердить, що угода про оренду підписувалася його попередником О. Мельником потай від колективу, а справа ця збиткова, тим паче, що «Таврія» не сплачує за електроенергію та оренду.

Заступник директора «Таврії» Володимир Азарян показує банківські документи про оплату зі словами: «Нас душать, бо бояться втратити монополію на виробництво матеріалів. Дійшли до того, що за виготовлений нашими руками цемент колона виставила рахунок на 400 тисяч карбованців. Нісенітниця!».

Конфлікт, який поволі переростав у прозаїчну бійку, вгамували тільки після прибуття на місце журналістів, прокурора району та заступника глави райдержадміністрації. Угода про перемир'я звелась до того, що колона дає-таки струм, але «Таврія» до 1 грудня згортає свою діяльність. Кому що вигідніше, хтозна, але чи виграє Василівка, втративши цементний завод «Таврії»?

Олександр МИХАЙЛЮТА.
Запорізька область.

Виставки

ЦЕ ВАМ НЕ КУЇНДЖІ

«Маріуполь-87» — так назвали своє об'єднанн... ники, земляки знаменитого живописця Архипа ... вела сюди спільність інтересів, можливість час... ся і — рішуче відходити від традицій соцреаліз[му] ... молодих маріупольців невдовзі заговорили в мі... престижних конкурсах у Прибалтиці, Києві, Відні ... тини Тетяни Лисенко, Владлена Мєхотіна, Вале... помандрували до Італії на міжнародну виставку ...

На фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО: остання вист[авка] «Маріуполь-87» — серед незвичайних експонатів з'я[вилися] ... ні глядачі.

Коротко

АКАДЕМІЯ ПАНІ КУЛІСИ

Таку назву дістала студія молодого актора, як... лася при Миколаївському театрі драми та комед[ії] ... ки та дівчата пройшли суворий відбірковий кон[курс] ... покладають надії на те, що молодь внесе свіжи... яльність театрального колективу.

Миколаїв.

БРАВО, ТЕХНАРІ!

У Вінницькому політехнічному інституті відкри... області кабінет українознавства. Його експонати ... брано молодим науковцем Юрієм Самчуком, д... місцевої старовини. Серед документів є й унікал... дені в науковий обіг.

Мар'ян ...

Вінницька область.

АКТОР НА ВСЕ ЖИТТЯ

Серед небагатьох українських акторів, які й ... міли залишитися акторами, можна назвати Михай... дат УПА, він залишив батьківщину 1948 року, п... їнських трупах Німеччини, потім — у театрі «За... Канада). Недавно пан Лялька відвідав Прикарпа... Рогатинський район, де його й досі пам'ятають ...

Віра ...

Івано-Франківська область.

Реклама

...НО

... з керівни-..., оскільки на-... про можливе ...кими татара-...ховної Ради ...разом з пред-...ради і проку-... Крим, я вів ...вою Медж-... Джемільовим ...ками кримсь-...кали ненаси-...рішення про-...

... хвилини, під-... команді, на-... 5—6 тисяч ... до будинку Верховної Ради, зім'яв у центрі малочисельний кордон з міліціонерів та слухачів навчального центру УВС, у яких не було ніяких спецзасобів. У вікна будинку полетіло каміння, відібрані у міліціонерів щити і каски...

Після штурму Верховної Ради я дізнався, що начебто ще о 10-й годині ранку у прокуратурі Республіки Крим було відомо про розпорядження Генеральної прокуратури України про звільнення 26 кримських татар, захоплених 1 жовтня. До сьогодні я не можу зрозуміти, чому про цей факт не було відомо представникам протиборствуючих сторін — адже масових безпорядків можна було уникнути...

Вважаю, що особовий склад УВС Сімферополя зробив все можливе, щоб уникнути жертв.

Знак біди

ВБИТИЙ БАНДИТСЬКОЮ КУЛЕЮ

При затриманні групи злочинців в Острозькому районі вбито працівника управління внутрішніх справ — майора міліції Миколу Костюка. Він пройшов шлях від міліціонера-водія до старшого уповноваженого відділу боротьби з організованою злочинністю і мав всього 35 років...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Проблема

БЕЗ НАДІЇ — СПОДІВАЮС[Я]

Перед операцією Оленка вже говорила пошепки, їжі не приймала. Її організм підживлювали, але дівчинка згоряла мов свіча. Коли Оленку повезли до операційної — видаляти злоякісну пухлину, її мати знепритомніла в холі Київського НДІ онкології. А ще трохи згодом я звернувся до людини, від якої залежало: житиме Оленка чи ні. Говорить доктор медичних наук професор Сергій ШАЛІМОВ:

— Два роки тому група вчених нашого інституту одержала європатент на новий препарат — поліплатилен, — який затримує розвиток онкологічних пухлин, змушує імунну систему ураженого організму ефективно протидіяти смертельній хворобі. Японці, голландці, німці широко застосовують його в лікуванні, здавалося б, безнадійних хворих. Інгредієнти цього препарату — солі платини та чисту ДНК (дизоксирибонуклеїнову кислоту) раніше ми купували за помірними цінами в Росії та Латвії, для того, щоб виготовляти поліплатилен у лабораторних умовах. Сьогодні випуск цих інгредієнтів, так само як і серійне, а не лабораторне виробництво, треба налагоджувати на Україні. Треба — це навіть не те слово. Сьогодні маємо оперувати п'ятирічну дівчинку, не маючи в операційній ні ядерно-магнітного резонатора, ні лінійного прискорювача... Це при тому, що вважаємось провідним клінічним науково-медичним закладом в галузі онкології, займаємось хіміо-, променевою та... ...пією, здійснює... тисяч складни... рік. До речі, я... ків післяопера... залишаються ж... 5 років, це вв... ким рівнем хір... чання в орган... го. У нас цей ... вищий, але ст... ність валютних... ми могли б п... часніше обладн... вання людей, ... нобильської тр... ються до нас у... питаєте про ст... мовчу. Знаю т... сьогодні на оп... ким серцем. ... spero...

Се...

ГОЛОС України

...різким зро- ...нності в ...гостра пот- ...нні для ор- ...ніх справ ...оперативно- ...обів зару- ...бництва. ...ю держав- ...ія міста ви- ...охоронним ...исяч аме- ...ларів.

...державній ...створено ...ртамент — ...реформ та ...програм. ...арта у і ...асту ом ...ої міської ...дміністрації ...Сханурова ...ча.

...реєстровані ...нащадків ...дів та Київ- ...організації ...ного това- ...обудівників ...ена також ...організація ...во «Мило- ...Чорноби- ...ба Ки- ...міської ...істрації.

...оки ...ии на ...ждение ...ю и по ...ывае...

...осква) ...циям и ...ентные ...ийный ...ится на ...еве:

...районі вбито ...а міліції Ми- ...одія до стар- ...ваною злочин- ...ЛЬНИЧУК.

Милосердя

ДОБРОТА — ТОВАР БЕЗМИТНИЙ

Кордони не стають на заваді людській доброті. Дітей з України запрошують відпочити та підлікуватись до багатьох країн світу. От і в італійському містечку Чембра з ініціативи керівництва середньої школи «А. Вілметті» був організований батьківський комітет «Сприяння дітям Києва». На запрошення цього комітету учні київської школи-гімназії № 167 два тижні провели в Італії. Їх перебування, проїзд та харчування оплачували члени комітету, величезну турботу про наших дітей виявили також директор школи м. Чембра професор Альберто Віамонте, викладач цієї школи Норма Доміні, а синьйор Франко Нардін, президент синдикату Чембра, залучив всі громадські організації до благодійної справи. Фінансування поїздок та екскурсій, а також всебічну підтримку надав дітям та комітету синьйор Федеріко Кісте — директор туристичного бюро міста Тренто «Віаджі дель Буонконсільйо». Жоден з італійців не лишався байдужим, дізнавшись, що гості приїхали з Києва. Що вже казати про наших співвітчизників, які живуть в Італії... Вони, почувши про приїзд дітей з України до Чембри, відразу запропонували свою допомогу та підтримку, а сім'ї Федора Морозова з Кавалезе та Ольги Доніні з Молвено приїхали до дітей з подарунками. Батьківську турботу виявили до маленьких киян члени комітету Чембра та синьйор Вітторіо Нардін з Фавера.

Шкода, у Києві немає школи з викладанням італійської мови. Тому учні школи-гімназії № 167 спілкувалися із своїми однолітками-італійцями та їх батьками французькою та німецькою. Втім, порозумілися добре, а головне — відчули атмосферу доброти і неповторну красу Італії.

Надія АДИЛІНА.

Конфлікт

КОМУ НЕВИГІДНА «ТАВРІЯ»

Вранці Василівська міжколгоспна шляхова пересувна механізована колона № 156 не стала до роботи, бо була заблокована тракторами малого підприємства «Таврія», яке орендує тут техніку та приміщення. З'ясувалося, що згідно з розпорядженням директора МШПМК-156 А. Кизилова, «Таврії» три тижні тому відключили електроенергію. Завмерли цементний завод (єдиний на район), цех по виробництву шлакоблоків. Більше 60 чоловік залишилися без роботи і платні.

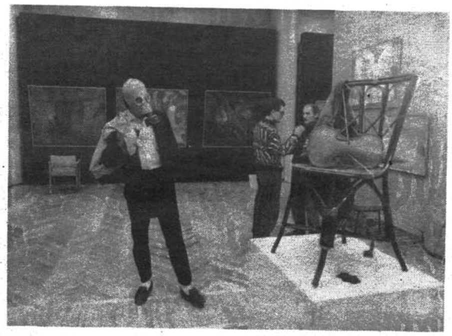
Які претензії до «Таврії»? Директор колони твердить, що угода про оренду підписувалася його попередником О. Мельником потай від колективу, а справа ця збиткова, тим паче, що «Таврія» не сплачує за електроенергію та оренду.

Заступник директора «Таврії» Володимир Азарян показує банківські документи про оплату зі словами: «Нас душать, бо бояться втратити монополію на виробництво матеріалів. Дійшли до того, що за виготовлений нашими руками цемент колона виставила рахунок на 400 тисяч карбованців. Нісенітниця!».

Конфлікт, який поволі переростав у прозаїчну бійку, вгамували тільки після прибуття на місце журналістів, прокурора району та заступника глави райдержадміністрації. Угода про перемир'я звелась до того, що колона дає-таки струм, але «Таврія» до 1 грудня згортає свою діяльність. Кому що вигідніше, хтозна, але чи виграє Василівка, втративши цементний завод «Таврії»?

Олександр МИХАЙЛЮТА.

Запорізька область.

Виставки

ЦЕ ВАМ НЕ КУЇНДЖІ

«Маріуполь-87» — так назвали своє об'єднання молоді художники, земляки знаменитого живописця Архипа Куїнджі. Їх привела сюди спільність інтересів, можливість частіше виставлятися і — рішуче відходити від традицій соцреалізму. Про творчість молодих маріупольців невдовзі заговорили в місті, а затим і на престижних конкурсах у Прибалтиці, Києві, Відні. А недавно картини Тетяни Лисенко, Владлена Мєхотіна, Валерія Миски-оглу помандрували до Італії на міжнародну виставку «Арт-92».

На фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО: остання виставка групи «Маріуполь-87» — серед незвичайних експонатів з'явилися незвичайні глядачі.

Коротко

АКАДЕМІЯ ПАНІ КУЛІСИ

Таку назву дістала студія молодого актора, яка щойно відкрилася при Миколаївському театрі драми та комедії. Прийняті юнаки та дівчата пройшли суворий відбірковий конкурс. Ентузіасти покладають надії на те, що молодь внесе свіжий струмінь у діяльність театрального колективу.

Наш кор.

Миколаїв.

БРАВО, ТЕХНАРІ!

У Вінницькому політехнічному інституті відкрився перший в області кабінет українознавства. Його експонати та матеріали зібрано молодим науковцем Юрієм Самчуком, добрим знавцем місцевої старовини. Серед документів є й унікальні, вперше введені в науковий обіг.

Мар'ян СТАНОВИЧ.

Вінницька область.

АКТОР НА ВСЕ ЖИТТЯ

Серед небагатьох українських акторів, які й на еміграції зуміли залишитися акторами, можна назвати Михайла Ляльку. Солдат УПА, він залишив батьківщину 1948 року, працював в українських трупах Німеччини, потім — у театрі «Заграва» (Торонто, Канада). Недавно пан Лялька відвідав Прикарпаття, свій рідний Рогатинський район, де його й досі пам'ятають і шанують.

Віра БАГІРОВА.

Івано-Франківська область.

На одну тему

МАХНОВЦІ СВЯТКУЮТЬ...

Біля головного корпусу Донецького держуніверситету під чорно-червоними знаменами зібрався гурт молоді. Так місцева організація анархо-синдикалістів вирішила відзначити день народження свого духовного батька — Нестора Івановича Махна, який своєю бурхливою діяльністю стверджував лозунг «Анархія — мати порядку!..» Щодо анархії то її в нашому сьогоденні вдосталь, а ось порядку — кіт наплакав.

...А В ОБЛАСТІ СТРІЛЯЮТЬ

Як ми вже повідомляли, 29 жовтня під вікнами вашого власного кореспондента у Донецькій області пролунали постріли. Правоохоронні органи Ленінського району затримали молодика з автоматом Калашникова. Сьогодні до нього приєдналися ще п'ятеро, працівники одного з місцевих кооперативів, яких підозрюють у співучасті при застосуванні вогнепальної зброї. На квартирі у підозрюваних виявлено наркотики, зброю, велику суму грошей. Слідство триває. А, між іншим, на колегії обласної держадміністрації, яка розглядала стан криміногенної ситуації на Донеччині, наводилася загрозлива статистика: кожні три години — когось грабують, кожні 15 — позбавляють життя, кожен третій злочинець — у стані наркотичного або алкогольного сп'яніння, кожен шостий — неповнолітній.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецька область.

Знай наших!

ЗЕМЛЯ ТРИМАЄТЬСЯ НА КИТАХ

Ряд екологічних організацій Одеси — в недалекому минулому столиці китобійного промислу СРСР — звернулися до громадськості світу із закликом стати на захист китів. Це викликано тим, що Норвегія недавно оголосила про свій намір відновити їх промисел, починаючи з 1993 року. Заклик екологів підтримали одеські міська та обласна Ради народних депутатів. Відповідні листи розіслано до багатьох міжнародних організацій, у засоби масової інформації, а також до норвезьких природоохоронних, урядових і громадських структур.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Що почім!

ВЕЛОСИПЕД — ЦЕ ЗДОРОВ'Я

А здоров'я, як відомо, ні за які гроші не купиш. Враховуючи цю народну мудрість, а також бажаючи взяти посильну участь у хлібозаготівлях, магазини області пропонують віддувачам здоров'я, себто велосипеди, лише в обмін на зерно. Півтонни пшениці — і двоколісна «Україна» ваша. Виходить, жителям міст, де ще не навчились вирощувати хліб на асфальті, здоров'я ні до чого?

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Ситуація

ЗЛОДІЙ ЗЛОДІЄВІ — НЕ ПАРА

Донедавна головою Омбиської сільської Ради у Борзнянському районі працював... злодій! Парадокси життя? Ні, мабуть, — законодавства. Справа в тому, що депутати Омбиша раніше не дали згоди на притягнення до кримінальної відповідальності голови сільвиконкому М. Заїки, який з допомогою директора будинку культури П. Бубнова на власній автомашині завіз у свій двір 1590 кілограмів краденої пшениці з жнивного поля. «Чому цих хлопців визнали злодіями? — зауважив на сесії один з депутатів, — є особи, які скоюють більші проступки, і їх не карають». З ним погодились всі інші депутати. М. Заїка, втративши авторитет, згодом таки подав у відставку, а ось П. Бубнов чухає потилицю: народний суд вирішив конфіскувати у нього половину майна...

А в Оленівці депутати теж захистили колегу: взяли «на поруки» В. Драбингу, яка продала за тисячу карбованців побутовий електронасос, мішок макової соломки наркоманам.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Проблема

БЕЗ НАДІЇ — СПОДІВАЮСЬ

Перед операцією Оленка вже говорила пошепки, їжі не приймала. Її організм підживлювали, але дівчинка згоряла мов свіча. Коли Оленку повезли до операційної — видаляти злоякісну пухлину, її мати знепритомніла в холі Київського НДІ онкології. А ще трохи згодом я звернувся до людини, від якої залежало: житиме Оленка чи ні. Говорить доктор медичних наук професор Сергій ШАЛІМОВ:

— Два роки тому група вчених нашого інституту одержала європатент на новий препарат — поліплатилен,— який затримує розвиток онкологічних пухлин, змушує імунну систему ураженого організму ефективно протидіяти смертельній хворобі. Японці, голландці, німці широко застосовують його в лікуванні, здавалося б, безнадійних хворих. Інгредієнти цього препарату — солі платини та чисту ДНК (дизоксирибонуклеїнову кислоту) раніше ми купували за помірними цінами в Росії та Латвії, для того, щоб виготовляти поліплатилен у лабораторних умовах. Сьогодні випуск цих інгредієнтів, так само як і серійне, а не лабораторне виробництво, треба налагоджувати на Україні. Треба — це навіть не те слово. Сьогодні маємо оперувати п'ятирічну дівчинку, не маючи в операційній ні ядерно-магнітного резонатора ні лінійного прискорювача... Це при тому, що вважаємось провідним клінічним науково-медичним закладом в галузі онкології, займаємось хіміо-, променевою та імунною терапією, здійснюємо близько 3 тисяч складних операцій на рік. До речі, якщо 50 відсотків післяопераційних хворих залишаються жити упродовж 5 років, це вважається високим рівнем хірургічного втручання в організм онкохворого. У нас цей показник не вищий, але стримує відсутність валютних коштів, за які ми могли б придбати найсучасніше обладнання для лікування людей, які після Чорнобильської трагедії звертаються до нас усе частіше. Ви питаєте про статистику? Промовчу. Знаю тільки, що йду сьогодні на операцію з важким серцем. Contra spem spero...

Сергій ВЛАД.

Коротко

«ПОКЛИК» ВОЛАЮЧОГО У МІСТІ

Редакція лубенської демократичної газети «Поклик» пообіцяла безкоштовну передплату тижневика тому, хто зможе назвати прізвище керівника міста або району, не заплямоване незаконним придбанням автомобіля, відеотехніки, будівництвом будинків чи дач...

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ПОНЕДІЛОК

9 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Художній телефільм «Київські прохачі».
9.20 «Золотослов». Літературно-мистецький альманах.
10.20 Фант-лото «Надія».
11.45 Фільм-концерт «У світі святкових чудес».
12.15 УТН.
16.00 УТН.
16.05 Для дітей. «Котигорошко». Телевистава.
17.20 «Пісні на кольоровому тлі». Живопис. М. Буряк.
18.00 Ділова валіза.
18.30 Телефільм «Храми Поділля».
19.00 УТН.
19.10 Заплела дивну казку любов.
19.30 Хто ми... Громадсько-політичний відеотижневик.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Акценти.
21.55 Збірна зірок «Динамо» (Київ) — «Олімпіакос» (Греція).
23.30 УТН.
23.45 Фільм «Свобода — ваше єство». Фільм 1.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

7.00 Новини.
7.20 Ранкова гімнастика.
7.30 Мультфільми.
8.15 Подивись, послухай...
8.35 Технодром.
8.45 Прем'єра телесеріалу «АБВГД ЛТД». 5 і 6 серії.
9.35 Це ви можете.
10.15 Студія «ОКО» представляє. Прем'єра документального телефільму «Тріумфальна хода».
11.25 «Пригоди Чорного Красунчика». Художній телефільм. 17 серія.
11.50 Асоціація дитячого телебачення. Сахалін-92.
12.30 Прем'єра документального телефільму «Нездійсненна мрія Миколи Казакова» (Франція). Фільм 3.
13.30 Прем'єра телефільму «Дім на Волхонці». Фільм 4.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Кіно до запитання.
15.20 Прем'єра документального телефільму «Під владою натовпу». Фільм 3.
15.50 Капітан ще повернеться. Зустріч з В. Фетісовим.
16.35 Клуб мандрівників.
17.25 Зоряний час.
18.05 Футбольний огляд.
18.35 Вперше на телеекрані. Художній фільм «Коханий Раджа». 1 серія (Індія).
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 «Коханий Раджа». Художній фільм. 2 серія.
«Нова студія» представляє:
21.45 Бомонд.
22.00 Джем-сейшн.
22.25 Однак.
22.35 Ми.
22.40 Ситуація.
23.20 Кривий ефір.
23.40 Євгеник і...
23.50 Оба-на. У перерві — 23.00 Новини.
0.30 Художній телефільм «Стоянка поїзда — дві хвилини».

ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

10.20 Так давайте влаштуємо великий хоровод.
11.20 Мистецтво відображення. Як показати художника?
11.50 Пілігрим.
12.35 Маски-шоу.
13.00 Вісті.
13.20 Маски-шоу.
13.45 «Бурда моден» пропонує...
14.15 Тема з варіаціями. На концерті Т. Гвердцителі.
15.15 «Ваше право». Передача 1.
16.10 Теніс. «Кубок Кремля».
17.05 Золота шпора.
17.35 Ностальгічні посиденьки.
18.05 «Третім будеш?». Клара Новикова в гостях у письменників А. Кабакова та М. Мішина.
18.35 Мультфільм.
18.40 Київська панорама.
19.00 Візитка.
19.05 Мультфільм.
19.30 СІТ-3.
19.40 Комп'ютерні хроніки» (Уорлднет. США).
20.05 «Бізнес - менеджмент». (Уорлднет, США).
20.35 Фортуна. Комерційний огляд.
20.45 Джаз.
21.00 Мультфільм.
21.10 Візитка.
21.15 Художній фільм «Агонія». 1 серія.
22.30 СІТ-3.
22.40 Художній фільм «Агонія». 2 серія.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.10 Худ. фільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 1 серія.
14.30 Мультфільми.
14.40 Худ. фільм «Зубастики-2».
18.50 Мультфільми.
19.10 Худ. фільм «Близнята».

ВІВТОРОК

10 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Наше коло.
10.00 Художній фільм «Одружена з мафією». (США).
11.35 Доброго вам здоров'я. Цілюще озеро «Солоний лиман».
12.05 УТН.
12.20 Багатосерійний художній телефільм «Бодетаун». 5 серія.
12.45 Клас-юніор-бізнес.
13.45 Говоримо українською.
16.00 УТН.
16.05 Для дітей. Веселка.
16.35 На допомогу школі. Історія України. 9 кл.
17.05 Фільм-концерт «Якби я мала крила орлині».
17.15 Кубок кубків Європи. Волейбол. «Локомотив» (Харків) — «Паперон» (Сегед, Угорщина).
18.00 Телефільм «Іларіон Свенціцький. В поході віків...».
18.30 Цирк, цирк, цирк...
19.00 УТН.
19.10 Документальний фільм «Катерина».
19.30 Студія «1 грудня».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Папуга, що говорить на ідиш».
23.10 УТН.
23.25 Фільм «Свобода — ваше єство». Фільм 2.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.50 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
9.05 Футбольний огляд.
9.35 У світі тварин (з сурдоперекладом).
10.15 Рок-урок.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Художній телефільм «Угрюм-ріка». 1 серія.
12.45 «Крутий поворот». Художній телефільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Світ грошей Адама Сміта.
15.10 Блокнот.
15.15 Уолт Дісней представляє...
16.05 Наш музичний клуб «440 герців».
16.50 Прес-експрес.
17.00 Новини.
17.25 Міждержавний телеканал «Останкіно» представляє: «Спадщина, від якої ми відмовляємося».
18.00 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
18.45 Мініатюра.
19.00 Тема.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Концерт, присвячений Дню міліції. У перерві — 23.00 Новини.
0.00 «Крутий поворот». Художній телефільм.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

10.50 Мульти-пульти.
11.00 Денний сеанс. «Підсудний». Художній фільм.
12.25 Мультфільм.
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.10 Телебіржа.
15.30 ТрансРосефір. Спочинок.
16.00 Там-там-новини.
16.15 Теніс. «Кубок Кремля».
17.00 Майстерня музики. Сергій Мальцев.
17.30 Парламентський вісник.
17.45 Золота гілка.
18.15 Свято кожен день.
18.55 Київська панорама.
19.15 Телебіржа інформує.
19.25 Домашній екран. Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 97 серія.
20.15 Кабаре «Нісенітниця».
21.05 Поклик Водолія.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Теніс. «Кубок Кремля».

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.30 Худ. фільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 2-а серія.
14.55 Мультфільм.
15.05 Худ. фільм «Вогненне дихання».
18.45 Мультфільм «Рок-кукаріку».
20.40 Мультфільми.

СЕРЕДА

11 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Свічадо.
10.00 Художній фільм «Взяти живим або мертвим». (США).
11.45 Зірки української естради.
12.25 УТН.
12.40 Багатосерійний художній телефільм «Бодетаун». 6 серія.
13.05 Вервиця.
13.35 Науково - популярний фільм «Федір Достоєвський».
16.00 УТН.
16.05 Сонячне коло.
16.35 Прем'єра документального телефільму «Дзвін».
17.00 В. Барвінський. Тріо ля мінор.
17.25 Теле-техно-тека.
17.55 Спадщина.
19.00 УТН.
19.10 Фільм-концерт «Зоряний острів».
19.30 Зустрічі на телебаченні. Прес-конференція Прем'єр-міністра України Л. Кучми.
20.30 Телефільм «Осінній мотив».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Акценти.
21.55 Авторський вечір поета-пісняра С. Галябарди. У перерві — 22.55 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.50 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
9.50 Наш музичний клуб «440 герців».
10.30 «Асоціація». Документальний телефільм.
10.50 Мультфільм.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Художній телефільм «Угрюм-ріка». 2 серія.
12.40 «Поки не випав сніг...». Художній телефільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.05 Подарунок меломану. Грає В. Третьяков.
16.35 Як досягти успіху.
16.50 Прес-експрес.
17.00 Новини.
17.25 Вагон 03.
18.00 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
18.45 Громадська думка.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Вперше на телеекрані. Художній фільм «Комедіанти». 1 серія. (США).
21.55 Таємниця хімічної зброї.
22.05 Телебал, присвячений Х фестивалю молоді «Воронеж-92». У перерві — 23.00 Новини.
23.50 «Поки не випав сніг...» Художній телефільм.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

11.00 Денний сеанс. Художній телефільм «Санта-Барбара». 97 серія.
12.05 «АЛСІВ: небо одне на всіх...».
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Сигнал.
15.15 ТрансРосефір. Далекий Схід.
16.00 Там-там-новини.
16.15 Теніс. «Кубок Кремля».
17.00 Християнська програма.
17.30 Бесіди в «Метрополі».
17.50 Давайте з'ясуємо.
18.05 Опозиція.
18.45 Свято кожен день.
18.55 Київська панорама.
19.15 Телебіржа інформує.
19.25 Домашній екран. Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 98 серія.
20.15 Вечір у домі Гоголя.
21.00 Користь (Бізнес і політика).
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Сьогодні у Верховній Раді Російської Федерації.
22.45 Із залу Конституційного суду Росії.
23.00 Теніс. «Кубок Кремля».
23.30 Вінілові джунглі.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.30 Худ. фільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 3 серія.
14.45 Мультфільми.
15.00 Худ. фільм «Дві стріли».
16.30 Мультфільми.
16.40 Худ. фільм «Воїни дюн».
20.40 Худ. фільм «Жінка, котра співає».

ЧЕТВЕР

12 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Співає В. Парубець.
9.20 Художній фільм «Папуга, що говорить на ідиш».
10.50 СНІД. Соціально-правові аспекти.
11.20 Телефільм «Справа честі».
11.40 Концерт козацького хору с. Чулаківка Голопристанського району Херсонської області.
12.05 УТН.
12.20 Багатосерійний художній телефільм «Бодетаун». 7 серія.
16.00 УТН.
16.05 Для дітей. Веселка.
16.35 Фізико-математична школа. Поняття інформації. Передача 1.
17.05 Інструментальна музика.
17.20 Заради істини і пам'яті.
18.25 По музеях і виставочних залах. Феодосія — Айвазовському.
19.00 УТН.
19.10 Мультфільм «Космічні пришельці». Фільм 1.
19.30 Дзвони Чорнобиля.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Хроніка МВС.
21.55 Гарт.
23.25 УТН.
23.40 Кінофільм «Сірано де Бержерак».

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.50 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
9.50 ...До шістнадцяти і старші.
10.30 Мультфільми.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Художній телефільм «Угрюм-ріка». 3 серія.
12.25 «Інцидент з «Чорною гарматою». Художній фільм (Китай).
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.05 Нові імена. Концерт.
16.15 Фільм — дітям. «...А кулька летить».
16.50 Прес-еспрес.
17.00 Новини.
17.20 ...До шістнадцяти і старші.
18.20 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
18.40 «Двоє в одному човні». Про фільми А. Міндадзе та В. Абдрашитова.
19.00 Портрет на тлі. Є. Леонов.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Лотто-мільйон.
21.10 Вперше на телеекрані. Художній фільм «Комедіанти». 2 серія. (США).
22.05 Хіт-парад Останкіно. У перерві — 23.00 Новини.
0.00 «Інцидент з «Чорною гарматою». Художній фільм.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

10.30 Ностальгічні посиденьки.
11.00 Денний сеанс. Художній телефільм «Санта-Барбара». 98 серія.
11.50 Джерела.
12.20 Мульти-пульти.
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Вчитися ринку.
15.30 Бадабоки. Програма для дошкільнят (Франція).
15.50 Там-там-новини.
16.05 Теніс. «Кубок Кремля».
17.00 Так і живемо.
17.30 Парламентський вісник.
17.45 Ваше право. Передача 2.
18.35 Мультфільм.
18.45 Свято кожен день.
18.55 Реклама.
19.00 Київська панорама.
19.20 Реклама.
19.25 Домашній екран. Прем'єра художнього телефільму «Санта-Барбара». 99 серія.
20.15 У світі авто- і мотоспорту.
20.45 Спеціальний комерційний вісник.
21.00 Відкритий урок історії і географії.
21.45 Дайте народу землю.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.30 Теніс. «Кубок Кремля».
22.45 Сьогодні у Верховній Раді Російської Федерації.
23.00 Із залу Конституційного суду Росії.
23.30 Фантазії на тему повісті Т. Уільямса «Римська весна місіс Стоун».

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.30 Худ. фільм «Земля Санникова».
15.05 Мультфільми.
15.20 Худ. фільм «Принц-примара».
16.50 Відеомузика.
18.15 Мультфільми.
18.25 Худ. фільм «Поліцейський у Беверлі-Хіллз».
20.40 Худ. фільм «Бланш і Марі».

П'ЯТНИЦЯ

13 листопада

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Канал «Д».
10.00 Моновистава «Прокляті роки».
11.00 Музичні ілюзії. Ер-джаз.
11.30 Концерт народного ансамблю танцю «Юність Донбасу».
12.15 УТН.
12.30 Багатосерійний художній телефільм «Бодетаун». 8 серія.
16.00 УТН.
16.05 На допомогу школі. 5 кл. Казка в музиці. Засоби виразності.
16.35 Музичний діалог. Концерт вокальних колективів України і Німеччини.
17.40 «Люди твої, Станіславе». Теленарис.
18.15 Окрема думка.
18.45 Співає Г. Солонична.
19.00 УТН.
19.10 Мультфільм «Космічні пришельці». Фільм 2.
19.30 Телерадіоканал «Право».
20.15 Прем'єра фільму-концерту «Щоб співав соловейко». («Укртелефільм»).
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Художній фільм «Спостерігач».
23.10 УТН.
23.25 «Джельсоміно». Рок-опера

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.50 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра художнього телефільму «Багаті теж плачуть».
9.05 Мультфільм.
9.25 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.15 Сучасники про Л. Когана.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Художній телефільм «Угрюм-ріка». 4 серія.
12.35 Мультфільм.
12.45 «Світло у вікні». Художній фільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Бридж.
14.50 Бізнес-клас.
15.05 Блокнот.
15.10 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.00 Виступає сімейний ансамбль Нізамутдинових.
16.10 Центр.
16.50 Прес-експрес.
17.00 Новини.
17.20 Вагон 03.
17.50 Воєнне ревю.
18.20 Людина і закон.
18.50 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 У клубі детективів. Художній фільм «Приречені».
ВІД представляє:
22.15 Політбюро.
22.50 Музобоз.
23.50 Людина тижня.
0.05 Сталлоне-шоу. У перерві — Новини.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

10.50 Мультфільм.
11.00 Денний сеанс. Художній телефільм «Санта-Барбара». 99 серія.
11.50 З любов'ю до Чехова. (Таганрог).
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Телебіржа.
15.30 ТрансРосефір. «Як живеш, Уфа?»
16.15 Теніс. «Кубок Кремля».
17.00 М-трест.
17.15 Там-там-новини.
17.30 Як перезимувати жителю Півночі.
17.45 Уолт Дісней по п'ятницях. «Дикий Джек». Художній фільм. 2 серія.
18.35 Київська панорама.
18.55 Яхад.
19.20 Реклама.
19.25 «Вуличка». Художній фільм.
20.50 Екран кримінальних повідомлень.
21.00 «Монстр». Прем'єра документального телесеріалу (Росія — США). Фільм 1. «Сталін і влада».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Сьогодні у Верховній Раді Російської Федерації.
22.45 Із залу Конституційного суду Росії.
23.00 Теніс. «Кубок Кремля».

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.25 Худ. фільм «Кукарача».
14.55 Мультфільми.
15.20 Худ. фільм «Живе такий хлопець».
18.00 Мультфільми.
18.25 Худ. фільм «Поліцейський у Беверлі-Хіллз-2».
20.40 Музичний додаток до «Хвоста пави».
21.30 Мультфільми.
21.55 Відеомузика.

СУБОТА

14 листопада

I ПРОГРАМА УТ

8.30 Художній фільм «Спостерігач».
9.55 Художня панорама.
10.40 І. та Я. Златопольські. «Тигр просить добавки». Вистава Тернопільського обласного театру ляльок.
11.30 Музичний фільм «Ніч у маю».
12.30 УТН.
12.40 Таланти твої, Україно. Майстри мистецтв Луганщини.
14.45 Доброго вам здоров'я.
15.15 Художній телефільм «Маріца».
16.20 Роде наш красний. Рід Лепких.
16.50 Грає ансамбль «Камерата Тавріка».
17.00 Мультфільм «Кругосвітня подорож Віллі Фога». 9 і 10 серії.
17.55 Сонячні кларнети. Самодіяльні художні колективи Кіровоградської області.
19.00 УТН.
19.10 Мультфільм «Біле верблюденя».
19.30 Вперше на екрані УТ. Багатосерійний художній телефільм «Бодетаун». 9 і 10 серії.
20.25 Говоримо українською.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Прем'єра художнього телефільму «Натурник» («Укртелефільм»).
22.55 УТН.
23.10 Музичний фільм «Джазмен».

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.00 Марафон-15 — малятам. Прем'єра мультфільму «Бамсі» (Швеція).
8.25 Допоможи собі сам.
9.05 Мультпамфлет. Історичний етюд.
9.10 Автограф по суботах.
9.40 Технодром.
9.50 Очевидне — неймовірне.
10.20 Стиль.
10.50 Співає фольклорне тріо «Рамонак».
11.05 Справа.
11.35 Авіакосмічний салон.
11.50 Служіння муз не терпить суєти.
12.20 Музичний кіоск.
12.50 Мультпамфлет. Гріхопадіння, або Пізнання добра і зла.
13.00 Прем'єра документального телефільму «Нездійсненна мрія Миколи Казакова (Франція). Фільм 4.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Задзеркалля. Художній фільм «Королівство Кривих Дзеркал».
16.00 Мультпамфлет.
16.05 Червоний квадрат.
16.45 Прем'єра мультфільму «Дракуліто - вампіреня» (Франція).
17.10 Щасливий випадок.
18.10 Фільми А. Міндадзе та В. Абдрашитова. «Полювання на лисиць».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 «Товстий... але тонкий. Кілька сторінок з життя Ельдара Рязанова».
22.10 Браво.
23.00 Новини.
23.15 Останній кіносеанс. Художній фільм «Сім'я вурдалаків».

III ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

10.10 Бумеранг.
10.55 Майстри. Скульптор О. Комов.
11.40 Кар'єра.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Теніс. «Кубок Кремля».
14.50 Пілігрим.
15.35 Козирна дама.
16.05 Футбол без кордонів.
17.00 К-2 представляє: «Абзац».
17.30 Парламентський вісник.
17.45 Вустами маляти.
18.15 Київська панорама.
18.35 «Веселка». Музичний фільм.
19.00 Візитка.
19.05 Мультфільм.
19.30 СІТ-3.
19.40 «Перші роботи». (Уорлднет, США).
20.05 Хіт-рік.
20.35 Візитка.
20.40 Мультфільм для дорослих.
20.50 І таке інше.
21.00 Візитка.
21.05 Художній фільм «Службовий роман». 1 серія.
22.30 СІТ-3.
22.40 Візитка.
22.45 Художній фільм «Службовий роман». 2 серія.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.05 Мультфільм «101 долматинець».
14.25 Худ. фільм «Сім'я Адамсів».
21.30 Мультфільми.
20.00 «35 хвилин джазу».
20.35 Худ. фільм «Поїзд-втікач».

НЕДІЛЯ

15 листопада

I ПРОГРАМА УТ

12.25 Мультфільм «Кицьчин дім».
12.40 Прем'єра телефільму «Сни про Гріна»
13.10 УТН.
13.20 Палаци Південнобережжя. Дюльбер.
14.00 Дитяча хорова студія.
14.30 Село і люди.
15.15 З фондів УТ. Б. Харчук. «Палагна». Телевистава.
16.20 Маю честь.
17.20 УТН.
17.30 Свічадо. Науково-популярна передача.
18.30 Зичимо щастя.
19.30 Прем'єра багатосерійного художнього телефільму «Бодетаун». 11 і 12 серії.
20.20 УТН.
20.30 Мультфільм «Пригода в Королівстві». 22 серія.
21.00 Чемпіонат України з футболу. «Динамо» — «Буковина». 2 тайм.
21.45 Мультфільм для дорослих «Три Паньки».
22.00 Тиждень.
22.30 Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Легенда про білого дракона»
23.55 Душі криниця. Естрадна програма.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.30 З ранку раненько.
9.00 Поки всі вдома.
9.30 Ранкова зірка.
10.20 Під знаком «Пі».
11.10 Мультфільм.
11.15 «Пригоди Чорного Красунчика». Художній телефільм. 18 серія.
11.40 Нове покоління вибирає.
12.30 Прем'єра мультфільму «Піф і Геркулес».
12.40 Прем'єра документального фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
13.30 Прем'єра телефільму «Дім на Волхонці». Фільм 5.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Клуб мандрівників.
15.50 Концерт.
16.05 Панорама.
16.45 Телелоція
16.55 Уолт Дісней представляє...
17.45 Новини.
18.00 Чудова сімка.
18.55 Прем'єра художнього телефільму «Одкровення Іоанна-першодрукаря». 1 серія.
20.05 «Тоска» в пам'ятниках архітектури. Фільм-опера телекомпанії «Раї» (Італія).
21.00 Підсумки.
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 Продовження фільму-опери «Тоска».
23.20 Новини.
23.40 «Світло у вікні». Художній фільм.

III ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

9.20 «Пригода в Королівстві». Ляльковий мультфільм. 12 серія.
9.50 Ати-бати...
10.20 Телекросворд «Музбіржа».
10.50 Прем'єра мультфільму «Дораемон» (Японія). 10 серія.
11.05 Телевізійне бюро розслідувань. «Корупція».
12.00 Телегра «Лого».
12.30 Теніс. «Кубок Кремля».
13.00 Вісті.
13.20 Не вирубати... Ведучий В. Цветов.
13.35 Теніс. «Кубок Кремля».
14.30 Неділя в провінції. Алупка.
15.15 Не ликом шиті.
15.40 Познер і Донах'ю.
16.10 У світі тварин.
17.10 Музичний фільм «Вірую».
18.00 Чемпіонат України з футболу. «Дніпро» — «Зоря Малс» (Луганськ). 2-й тайм.
18.45 Обличчям до столиці.
19.00 Візитка.
19.05 Мультфільм.
19.30 СІТ-3.
19.40 Кроки уряду до згоди. (Уорлднет, США).
20.10 Сідайте й дивіться.
20.20 «Американські автори». (Уорлднет, США).
20.50 Джаз.
21.00 Візитка.
21.05 Художній фільм «Біле сонце пустелі».
22.30 СІТ-3.
22.40 Візитка.
22.45 Дорослі, як діти.
23.00 Гандбол. Кубок європейських чемпіонів.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.10 Мультфільм.
14.20 Худ. фільм «Король-рибалка».
16.35 Відеомузика.
17.50 Мультфільми.
18.10 Худ. фільм «О, щасливчик».
20.50 Грає Ел ді Меола.
21.50 Кіноконцерт.

Наступний номер газети «Голос України» вийде 10 листопада ц. р.

НЕ В ТИСЯЧАХ ЩАСТЯ...

Футбол

«ДИНАМО» (КИЇВ, УКРАЇНА) — «АНДЕРЛЕХТ» (БРЮССЕЛЬ, БЕЛЬГІЯ). 0:3 (0:1). Повторний матч 1/16 фіналу розиграшу Кубка УЕФА. Київ. Республіканський стадіон. 4 листопада. Дрібний дощ. 5 градусів. 40000 глядачів.

Судді Р. Педерсен, А. Хаустат, Е. Трільсен (усі — Норвегія).

«ДИНАМО»: Мартінкенас, Лужний, Цвейба (Грицина, 62), Дем'яненко, Шматоваленко, Ковалець, Волотьок (Ребров, 46), Заєць, Панкратьєв, Леоненко, Шкапенко.

«АНДЕРЛЕХТ»: де Вільде, Крассон, Рутьєс, Альбер, Деwольф, Валем, Версавель, ван Воссен, Ніліс (Койман, 77), Дегріз, Боффен.

ГОЛИ: ван Воссен (21), Ніліс (61, 69). На 29-й хвилині Дегріз не забив пенальті.

Попереджено ван Воссена.

Здається, керівництво клубу «Динамо», всі його служби зробили все для того, щоб зібрати навіть у дощову погоду велику кількість глядачів. Але, як виявилося, не в тисячах болільників щастя. Хоча вони дуже активно і щиро підтримували своїх земляків. Не спостерігалося головного: змістовної, осмисленої гри динамівців. Тактичними ходами, оригінальними задумками вони, на жаль, суперника не здивували.

Напередодні матчу в компанії колег розмовляв з головним тренером «Андерлехта» 40-річним, але молодшим з вигляду принаймні років на десять, Лукою Перузовичем. Він був напрочуд спокійним і впевненим. Тренер сказав, що ніскільки не сумнівається в позитивному результаті для його команди. Категорично висловився, що його підопічних не злякають повні трибуни. Навпаки, вони стануть додатковим психологічним допінгом.

— Гадаю, що кияни вдадуться до силового тиску в дебюті, — сказав наш співрозмовник. — Але ми неодмінно вистоїмо. Ну, а далі все буде нормально: з голом у динамівські ворота не баритимемося...

Ви бачите, яка прозорливість? Справді, кияни протягом перших сімнадцяти хвилин шалено атакували, прагнули створити гострі моменти. Однак суперник із завидним спокоєм і легкістю загашував ті емоційні хвилі, демонструючи і ліпшу злагодженість, і вміння тримати м'яч, а ще високу культуру пасу.

А коли динамівський шквал стих, брюссельці миттю завдали підступний удар. Спершу вони гостро розіграли штрафний. Виручив Мартінкенас. Повторний постріл відбила штанга. Тут же новий розиграш стандартного положення — і ван Воссен вкотре продемонстрував блискуче вміння грати головою. Хоча слід сказати, що цього разу йому дуже допомогли київські захисники, бо не заважали.

Утім, перший тайм пройшов у відносно рівній боротьбі. Ще раз заявив про себе Мартінкенас, який парирував пенальті, пробитий досвідченим у цій справі Дегрізом. А в другій половині матчу динамівські порядки розсипалися буквально на очах. Помилився Цвейба. Перебуваючи на позиції останнього захисника, він почав обігрувати Ніліса біля своєї штрафної і втратив м'яч. Форвард ефектною дугою спрямував його у ворота. А потім і «норму перевиконав», провівши ще один гол, який був майже точною копією його першого...

Хтось із журналістів з образою в голосі вигукнув, коли пролунав фінальний свисток: «Вони ж «Кривбас» обіграти не можуть, а ви хочете побачити поразку «Андерлехта»!»

Може, то згарячу. Але в цих словах своя логіка. Щось не те діється в уславленому колись колективі. Трохи пролив світло на ситуацію начальник команди Йожеф Сабо, який на післяматчевій прес-конференції сказав:

— Я сьогодні взагалі не побачив команди. Немає захисту, півзахисту. Останнім часом у кожному матчі помиляється такий досвідчений, здавалося б, гравець, як Цвейба. А напад? Вважаю, що журналісти безпідставно захвалили Леоненка. Він же не грає — і край. Віктор заслуговує сидіти на лаві запасних. Виходить, що команда існує для Леоненка, працює на нього, а не він на неї. Йому слід добре задуматися. Сумно, звичайно, але треба працювати, створювати боєздатний ансамбль, конкурентоспроможний на міжнародній арені.

Лука Перузович висловив задоволення грою своїх футболістів. Побажав, як годиться в таких випадках, успіхів динамівцям у національному чемпіонаті і висловив упевненість, що «Динамо», яке мало колись авторитет в Європі, неодмінно відродиться.

А мені в той момент пригадалися неприємні дати, пов'язані з сумними днями в історії ФК «Динамо». І всі вони припадають на рік нинішній: поразки в Кубку чемпіонів від «Барселони» — 0:2 і 0:3, «Бенфіки» — 0:5, у фіналі національного чемпіонату від «Таврії» — 0:1. І от тепер брюссельські страждання. Чи не забагато?..

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

КУБОК ЧЕМПІОНІВ. «Барселона» (Іспанія) — ЦСКА (Росія) — 2:3 (перший матч — 1:1). КУБОК КУБКІВ. «Ліверпуль» (Англія) — «Спартак» (Москва, Росія) — 0:2 (2:4). КУБОК УЕФА. «Торпедо» (Москва, Росія) — «Реал» (Мадрид, Іспанія) — 3:2 (2:5).

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.
Загальний тираж 449808

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311213.